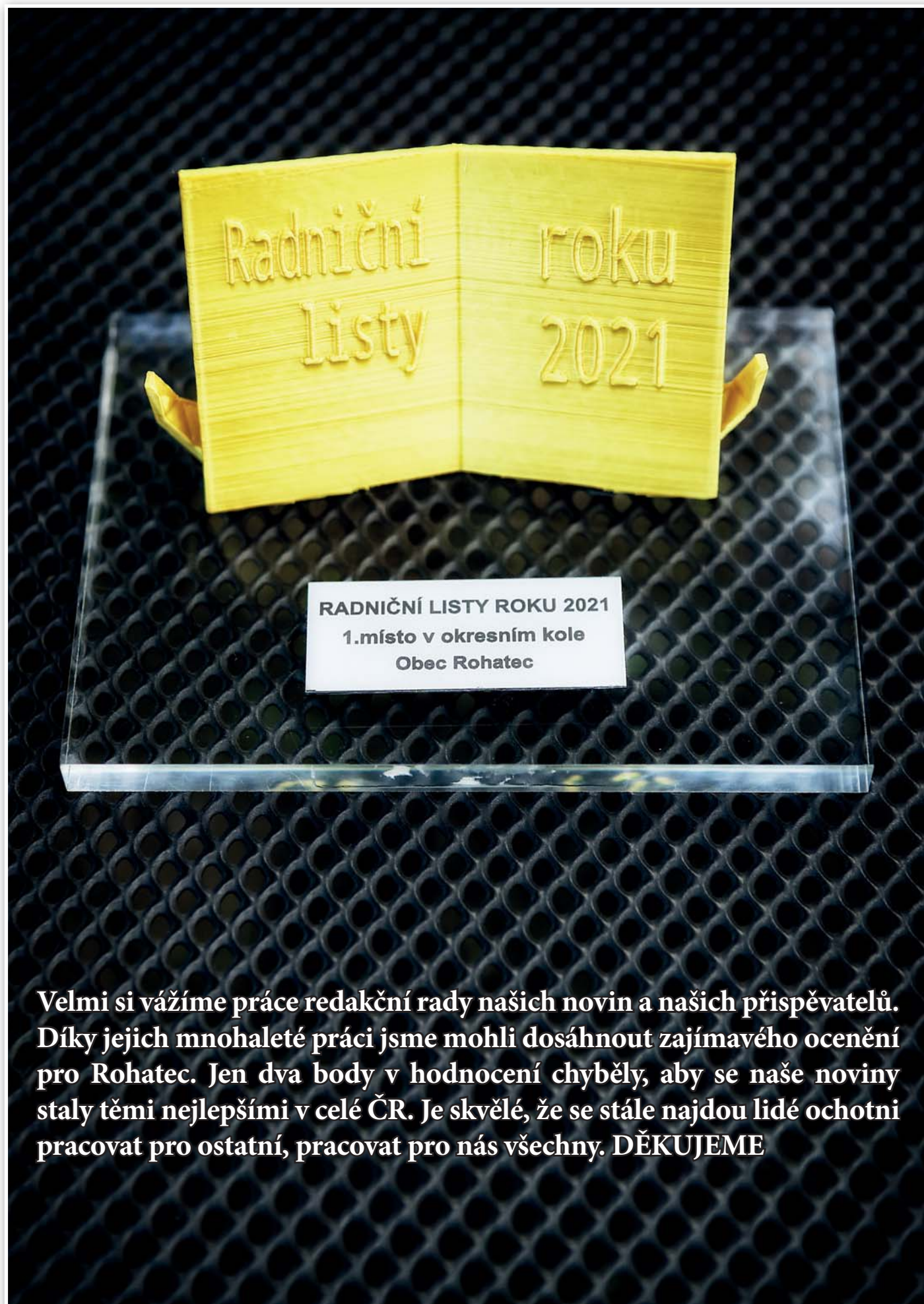

Rohatecká obec

26. ročník - číslo 2/2022

Téma: Rohatecké dětství, památníčky, hry

Velmi si vážíme práce redakční rady našich novin a našich přispěvatelů. Díky jejich mnohaleté práci jsme mohli dosáhnout zajímavého ocenění pro Rohatec. Jen dva body v hodnocení chyběly, aby se naše noviny staly těmi nejlepšími v celé ČR. Je skvělé, že se stále najdou lidé ochotni pracovat pro ostatní, pracovat pro nás všechny. DĚKUJEME

Obsah

Téma: Rohatecké dětství, památníčky a hračky

- Zázitek z dětství 6
- Hry-hračky-památníčky 21
- Dávné hry a říkanky dětí 22
- Tehdáž ale bylo šecho inačí 24

OBECNÍ ZPRÁVY 4

- Zpravodaj Rohatecká obec do schránky 4
- Uklízeli jsme v Rohatci 4
- Odpadové hospodářství obce za rok 2021 4
- Vývoj třídění vybraných druhů odpadů v tunách v letech 2012 – 2021 5
- Rozklíčování využitelných odpadů v tunách v letech 2015 – 2021 5
- Využitelný odpad po čtvrtletích v r. 2021 5
- Káně 5
- Matrika 5
- Kalendárium 5

ŠKOLSTVÍ 7

- Jaro ve školce 7
- Karneval ve 2. B 7
- Apríl s kravatou 8
- Křížem krámem ... za vysvědčením! 8
- Leonardo da Vinci v Rohatci 9
- Masopustní veselí 9
- Výprava za knížkou 10
- Návštěva Úřadu práce v Hodoníně 11
- Recitační soutěž 11
- Pokusy ve škole (stopy Debrujárů) 11

KULTURA 12

- Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora 12

KUKÁTKEM DO KNIHOVNY 12

- Tématická beseda pro děti MŠ 12
- Beseda s cestovatelem Michalem Štěpánkem 13
- Nové knihy v knihovně 13

FARNÍ OKÉNKO 14

- Zprávičky 14
- Lidová malířka kraslic 14
- Trénování paměti 14
- Citát z Bible 14
- Kázání pro děti 15

MYSLIVECKÉ OKÉNKO 15

MUZEA A GALERIE SVĚTA 16

- Louvre 16

SPOLKY 17

- Jarní události ve SZPO 17
- Začátek roku ve znamení sucha a záškodníka 18
- Po třech letech zase společně u vína 19
- Něco málo z činnosti našich chovatelů 19
- Pomalu se rozjíždíme 20

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ 21

- Březen 1939 24
- Vztah k umění nebo jak vnímat krásu tohoto světa se musejí děti učit stejně jako všechno ostatní 25
- Konečně podařený den 26
- Jaro přichází 26
- Komu zpívají ptáci, když řinčí válečné zbraně 27
- Čapí sezóna 2022 27

SPORT 28

- Sezona se pomalu rozbíhá 28
- Uklízeli jsme Rohatec 36

Rohatecké dětství, památníčky a hračky

Někde se lišíme, v mnohém se jako lidi neshodneme. Jeden to má tak, druhý onak. Dětství jsme však měli všichni. Prožívali jsme ho většinou s rodiči či prarodiči. Vzpomínám si, jak na konci sedmdesátých let při cestě lesem z Kolonie na Soboňky k dědečkovi jsme nacházeli celistvé bílé pole z kloboučků bedle vysoké. V těch místech mě učil táta poznávat materiďoušku, třít její drobné lístky na dlani a oddávat se nádherné vůni. V tom samém lese oblíbeném z dětství jsem později navázal kamarádství na celý život s jedním stromem. Nedaleko od něj jsem pak prožíval na svatého Jána magické pohádkové večery. Díky stovkám rozsvícených lucerniček světlušek. Otec mě taky učil najít v noci v lese cestu podle hvězd. Ty mně ale spolu se souhvězdími schovávaly v korunách borovic mnohdy mračky. Napomáhal jsem si jinak. Naučil jsem se podle tvrdosti došlapu pohybovat nočním lesem na úzkých cestičkách.

Jako děti jsme si hráli samozřejmě taky na indiány a kovboje, nebo na ruské partyzány a německé vojáky. Každý chtěl být ruský partyzán a nikdo nechtěl hrát německého vojáka. Uplynulo asi 45 let a aktuálně by současní kluci možná byli raději těmi Němci...

Hry trochu v ústraní se jmenovaly na doktory. Seznamovat se s anatomii lidského těla nás z nějakého důvodu přitahovalo. Vyšetřované holky si stěžovaly pak doma rodičům svým a oni následovně těm našim. My tři tehdejší doktoři samoukové jsme poznávali, že trochu tělesného násilí, jak se tomu dnes říká, může mít i výchovný charakter. Nikdo z nás se totiž nestal doktorem.

Hrál jsem si v dětství s mojí nejoblíbenější hračkou ze zvířecí říše. Medvědem. Byl černý s bílou náprsenkou a velkýma ušima jako plachtáky. Země původu nejasná, ale po letech odvážně

tipuji na baribala z Aljašky nebo z nějakého hodonínského obchodního domu ze začátku sedmdesátých let. V návalu velké lásky jsem mu jednou ukousl jedno oko. Praxi tzv. terapie objímání jsem už tehdy s ním umně provozoval.

Na základní škole jsme si kreslili do památníků a vím, že jsem se vždy těšil při vracení památníčku od kamarádů, jak bude obrázek vypadat a co na něm bude. Tato tradice pravděpodobně už zcela skončila a nám některým zůstaly vzpomínky v podobě kreseb „na památku“ se zažloutlými listy. Obrázek a hezká slova jako věnování. Dětské hry i hračky se stanou časem vzpomínkou na to radostnější období našeho života.

Před pár dní o Velikonocích jsem si v rumunském Banátu v české vesnici Rovensko něco uvědomil. Ráno před chalupou s výhledem do krásné krajiny jsem slyšel neznámý zvuk. Byl silný, stupňoval na intenzitě a hlavně byl neznámý. Táhnul se přes kopec. V bezradnosti jsem pak už přemýšlel o draku schovaném v lesíku nedaleko. Představitost se mnou cloumala ze strany na stranu. Ano, byl to řehtací trakač, kterým místní děti objížděly vesnici. Drak byl romantičtější, ale trakač zase velikonocně stylovější.

Někdy prostě není úplně náš sluch v rovnováze se zrakem a myslí. Tak může existovat disharmonie mezi představou, přáním a činem. Někdy si může třeba představovat, že jede zachránit někoho v jiném národě a ve skutečnosti místo toho tam vraždí. Jede na mírovou misi a ona je z toho válka. Může to být schizofrenie, touha po moci nebo jen obludnost. My všichni budeme potřebovat široká srdce, abychom mohli odpustit, dokážeme-li to. Je lepší si kreslit do památníků než si hrát na vojáky. A je důležité nepřestávat věřit, že svět je stále krásné místo k žití.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní zprávy

Zpravodaj Rohatecká obec do schránek

Vážení spoluobčané, jak jsme psali už v minulém čísle, rada obce rozhodla, že zpravodaj budete dostávat do svých poštovních schránek. Chceme tak rozšířit informovanost co největšího počtu Rohatčanů o dění v naší obci a zajistit, že každá domácnost, která má odpovídající poštovní schránku, bude mít zpravodaj k dispozici. Prosíme, mějte odpovídající schránky, vyplatí se to.

Uklízeli jsme v Rohatci

Nežijeme v době dokonalé, ba naopak je jasné, že uklízet v okolí obce je potřeba neustále, jelikož se stále najdou takoví, kterým nestačí dva sběrné dvory ani popelnice, a prostě odpad pohazují různě v přírodě a blízkém okolí obce. Bohužel to často dělají jen projíždějící přespolní. Opět jsme navázali na tradiční akci uklidíme Rohatec, vyzvali všechny spolky, kterým obec každý rok přispívá na jejich provoz a aktivity, a také spoluobčany, kteří se chtějí zapojit.

Letošní účast byla zejména z pohledu zapojení dětí velké zklamání. Pokud rodiče nepůjdou příkladem a děti neuvidí, že je třeba žít ve společenství, kde si vážíme společného veřejného prostoru, přírody, obecního majetku, tak nemůžeme čekat, že někdo bude používat koše na odpady, že se použité sáčky pro pejsky neházejí do přírody, ale také nosí do koše, že máme sběrné dvory, kam se dá zavézt odpad, že plechovky a nedopalky cigaret nepatří do trávy...

Někteří žijí v představě, že když platí daně, tak se o vše má postarat obec. Když to zjednoduším, tak zapoměli, že ty daně posílají do „Prahy“, ale bydlí a žijí v Rohatci, a že je někdy fajn přiložit ruku k dílu jedno dopoledne v roce a pomoci udělat místo, kde žijí, hezké. Tím více si ceníme těch, kteří s námi obec a okolí prošli a věnovali nám své dopoledne pro dobrý účel, jelikož odpady v přírodě se samy nezvednou a neuklidí. DĚKUJEME !!!

Odpadové hospodářství obce za rok 2021

Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, § 60 odst. 4, ukládá obci způsobem umožňujícím dálkový přístup podat nejméně jednou ročně informaci o kvantifikovaných výsledcích odpadového hospodářství obce včetně nákladů na provoz obecního systému.

Příjmy obce za tříděné složky odpadů	
EKO – KOM a.s.	379.929,50 Kč
SUEZ CZ a.s.	93.778,50 Kč
SD Ferotech s.r.o.	113.707,-- Kč
REMAT GLASS s.r.o.	27.027,-- Kč
ELEKTROWIN a.s.	1.517,25 Kč
ASEKOL a.s.	310,-- Kč
FRITEX, s.r.o.	137,-- Kč

Příjmy za odvoz a likvidaci směsného komunálního odpadu	
Úhrady od občanů	1.656.261,-- Kč

Příjmy obce celkem 2.272.667,25 Kč.

Výdaje na celkové odpadové hospodářství obce	
Likvidace nebezpečných odpadů	50.922,-- Kč
Likvidace směsného komunálního odpadu	1.380.149,-- Kč
Likvidace objemného odpadu	431.302,-- Kč
Likvidace biologického odpadu	328.090,-- Kč
Likvidace stavebních odpadů	145.698,-- Kč
Odvoz tříděných složek odpadů	367.449,-- Kč
Likvidace ostatních odpadů	38.247,-- Kč
Nákup pytlů na plasty	9.583,-- Kč
Nákup zvonků na kovy	24.418,-- Kč
Provoz sběrných dvorů	1.589.969,-- Kč

Výdaje obce na odpadové hospodářství celkem 4.365.827 Kč.

V roce 2021 obec dotovala odpadové hospodářství částkou 2.093.159,75 Kč.

Vývoj třídění vybraných druhů odpadů v tunách v letech 2012 – 2021

Rok	Využitelný odpad	Nebezpečný odpad	Objemný odpad	Směsný komunální odpad	Biologický odpad	Stavební odpad	Celkem
2012	93,70	5,40	270,00	699,50	70,00	307,74	1446,34
2013	83,20	3,30	220,40	706,10	139,10	308,61	1460,71
2014	105,40	2,30	229,00	662,30	351,20	367,88	1718,08
2015	88,90	2,70	186,00	629,00	386,80	235,89	1529,29
2016	112,50	9,50	199,20	627,00	385,50	322,96	1656,66
2017	183,50	10,20	185,20	603,80	439,80	359,86	1782,36
2018	215,60	6,30	168,90	588,40	449,70	361,74	1790,64
2019	198,70	13,90	166,80	620,10	497,10	358,06	1854,66
2020	292,90	10,30	207,23	683,29	486,50	402,71	2082,93
2021	277,15	8,32	198,60	641,49	479,18	340,46	1945,20

Rozklíčování využitelných odpadů v tunách v letech 2015 - 2021

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
papír	28,84	19,76	18,01	23,40	18,21	50,06	46,15
plast	19,08	23,41	32,29	30,44	45,18	53,65	54,03
TTP	3,16	3,45	2,60	3,13	3,42	6,77	0,94
sklo	27,58	37,20	32,91	41,11	35,08	48,46	44,34
dřevo	0,00	6,48	79,62	95,70	73,07	101,74	103,62
kov	10,24	22,20	18,07	21,82	23,74	32,22	28,07
celkem	88,90	112,50	183,50	215,60	198,70	292,90	277,15

Využitelný odpad po čtvrtletích v r. 2021

	1.Q 2021 (t)	2.Q 2021 (t)	3.Q 2021 (t)	4.Q 2021 (t)	celkem
papír	7,32	12,96	13,83	12,04	46,15
plast	14,85	12,82	15,33	11,03	54,03
TTP	0,94	0,00	0,00	0,00	0,94
sklo	14,24	8,36	12,26	9,48	44,34
dřevo	24,48	30,46	23,42	25,26	103,62
kov	6,82	8,69	7,50	5,06	28,07
celkem	68,65	73,29	72,34	62,87	277,15

Káně

Naše obec spolupracuje již několik let se Záchranou stanicí volně žijících živočichů Buchlovice, kde je ve stanici zbudována trvalá expozice živočichů, zejména ptáků, která slouží k výuce jak studentům od základních po vysoké školy, tak také k seznámení veřejnosti s různými druhy zvířat pocházejících hlavně z naší přírody. V expozici jsou umístěni zdraví, ale také trvale handicapovaní živočichové, což umožňuje návštěvníkům stanice seznámit se s nejčastějšími zraněními, které je mohou postihnout.

Jedním z nejdůležitějších poslání stanice je záchrana zraněných či jinak handicapovaných volně žijících živočichů, jejich léčení, rehabilitace a příprava na zpětné vypuštění do volné přírody. Ošetřování zraněných zvířat je zajištěno odbornou veteri-

nární péčí. Skoro každý rok se u nás v obci vyskytne většinou poraněný pták, který nutně potřebuje odborně ošetřit a vlastně zachránit. V takových případech se nesnažte vymýšlet neobdobná řešení, ale zavolejte 732 250 240. Tím pomůžete zraněné zvíře zachránit nebo získáte informace, co a jak dále.

Také v letošním roce se při procházce lesem už našlo jedno poraněné káně lesní, které má rozměr křídel více než jeden metr. Díky pomoci z Buchlovic vše dobře dopadlo. Káně lesní bylo vyhlášeno v roce 2021 Ptákem roku. Děkujeme statečné záchránkyni za správný postup a starost, nebudme lhostejní k přírodě kolem nás.

Jarmil Adamec, starosta

Matrika

Narození: 4

Zlatá svatba: Vladimír & Věra Šrůtkovi

Úmrtí: Jan Uprka, 77 let
Josef Suchánek, 66 let
Vlastimil Brantal, 83 let
Petr Kutěj, 55 let
Marie Císařová, 92 let
Anna Bortlíková, 74 let
Otto Krmiček, 93 let
Dana Tomanová, 88 let
Miroslav Cigánek, 81 let
Alžběta Majkovičová, 92 let
Jaroslav Havlík, 62 let

Silvie Zostalová, matrikářka

Kalendárium

- 7. 5. Výstava fotografií Josefa Hasíka
- 7. 5. Rohatecká devítka
- 8. 5. DS Svatopluk – Osm žen
– KD Rohatec
- 14. 5. Tenisový turnaj
- 29. 5. Rohatecký koláček – Agility závod

Historie

Zážitek z dětství

Válečné i poválečné dětství od roku 1939, podobně jako jinde i v Kolonii, bylo krušné, ale někdy i veselé. Naše rodiče svíraly starosti o obživu rodiny a mnohdy to pociťovaly i děti. Kolonie sestávala z rodinných domků zejména kolem tehdejší čokoládovny Küfferle a rodinných domků po pravé straně dnešní ulice Mírová směrem k vlakovému nádraží. Po levé straně se mírně svažovalo pole. Cesta tudy byla částečně dlážděná jen hrubými bílými kameny. Od silnice z Rohatce do Sudoměřic dále vedla přes drážní koleje zabezpečené závorami do Ratiškovíc. Přes částečné dláždění byly po celé délce vyježděné koleje a právě ty bývaly rájem dětských her, zejména po deštích. Kolonie měla také obecní školu v budově, která je v současnosti rekonstruovaná na kulturní dům. Tam chodily děti i ze Soboněk. Kolem školy procházela cesta do čokoládky, jak se tehdy továrna pojmenovávala, lemovaná alejí vzrostlých lip a kaštanů, na konci s vrátnicí do nádvoří továrny. Mezi některými stromy byly lavičky, kde se děti po skončení vyučování nebo i v létě před večerem scházely, sdělovaly si zážitky, hrály různé hry nebo jen pobíhaly a schovávaly se za vzrostlé stromy.

Nejzajímavější to bylo po dešti zvláště v létě po bouřce. Vyježděnými kolejemi od nádraží protékalo množství vody z polí, zahrad i domů směrem k nejnižší části u bývalého hostince pana Miklase, dnes v místě autobusové zastávky. Tady byla vpust' do úzké kanalizace bývalého cukrovaru, ústící do řeky Moravy. Vpust' bývala obvykle ucpaná, množství vody neodtékalo, a tak se kolem vytvořilo velké kalné jezero zasahující od budovy přes silnici. Po celé trase stékající vody od nádra-

ží se pouštěly různé lodičky vyřezané ze dřeva nebo kůry lesních stromů nebo jen složené z papíru. Kůra byla lehká, dobře se opracovávala. Pobíhání kolem bosýma nohama, ve vodě, která bývala po dešti teplá, bylo velkým zážitkem. Nejzajímavější to bylo ve vytvořeném jezeře v dolní části u vpusti. Tady se soutěžilo, kdo přejde nejhlouběji. V některých místech byla hloubka, voda sahala při brodění až po rozkrok a namočily se i trenýrky nebo kalhoty. Voda sice byla kalná, na povrchu se shromažďoval šedý zašpiněný šum, ale to nevadilo. Doma se pak vše opláchno v kýblu nebo přímo pod pumpou u studny tam, kde byla. Studna bývala jen v největších domech. Kde nebyla, donášela se voda do domácností v kýblech od veřejných studní. Bylo jich několik v různých místech. Jedna bývala rovněž u školy, v místě, kde je dnes vjezd do stavební firmy vedle autobusové zastávky. Po zmíněné soutěži broděním v louži byla vždy obojí místa obsazena. Dva chlapci čerpali (pumpovali) a pod volným vývodem se oplachovaly nohy i ruce. Samozřejmě to odnesl i oděv. Soutěž v brodění v jezírku, louži, pravidelně vyhrával jeden starší chlapec. Druhý den ve škole se chlubil, jak zašel nejhlouběji. Mladý přísný učitel vše zaslechl a nařídil školní prohlídku, kdo není řádně umytý, zvláště nohy, ale i ruce a krk. Došlo i na zmíněného vítěze soutěže. Na stehnech i pod koleny měl kroužky zaschlého špinavého šumu z louže. Otázka učitele zněla „Tak jsi spal v posteli?“ Odpověď - mlčení. Nařízení učitele znělo „vysvléct a pod pumpu.“ Dva chlapci pumpovali, potrestaný se oplachoval a přihlížela celá škola za mohutného jásotu a smíchu. Při tom všem nějak spontánně vznikla přezdívka „Utrtaný Jožka“.

V době letních prázdnin bývalo oblíbeným místem koupání v řece Moravě. Bylo

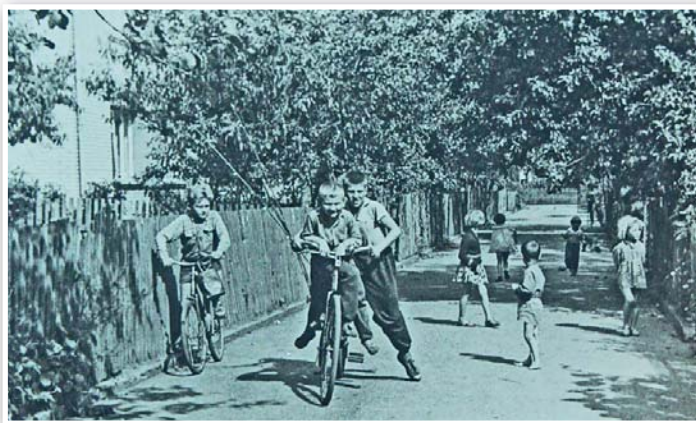
to u středního pilíře železničního mostu po směru toku, kde býval dlouhý ostrůvek jemného písku, z kterého se vytvářely zajímavé stavbičky, a po jejich dokončení na letním sluníčku bývalo příjemné osvětlení v chladné vodě řeky. Pod prvním obloukem železničního mostu byla hloubka asi 1 m, ale místo pod obloukem druhým již hloubka dosahovala 3 až 4 m, což se hodilo pro starší mládež a dobré plavce. Seskakovali do hloubky za různých výkřiků zavěšení na nosníku mostu.

Takto to bývalo v létě. V zimě při dostatku sněhu byla rájem zase písková jáma bývalé vápenopískové cihelny, dnes již zazemněná plocha pokrytá lesním porostem. Tady byl dostatek svahů pro sáňkování. Sáňky bývaly jednoduché dřevěné, ale zážitky nevidané a návrat domů v promáčeném oblečení i v promočených namrzlých botách byl nepříjemným zážitkem. Bruslilo se na mrtvém rameni řeky Moravy v místě, kde dnes stojí sklad odpadů. Brusle bývaly nízké, šroubovaly se na boty s koženou podrážkou speciálním klíčkem. Jen někteří starší měli již brusle přišroubované pevně k podrážce, tzv. šeksny.

Ti nejstarší, pokročilí bruslaři, měli pevně přišroubované brusle k podrážce tzv. kanady. Při zamrzlých loužích na loukách nebo toku od bývalého mlýna, kterému se říkalo Mlýnská, se dalo na bruslích přijet až k Přívozu.

Hračky nebyly, nebo jen výjimečně, a občas dovážené z větších měst. Bývaly to nádherné kaučukové panenky nebo plechové autíčko či dřevěný koník. Krásné hračky se objevovaly zvláště po roce 1945 po konci války. Dováželi je lidé, kteří bojovali na různých frontách v zahraničí a vraceli se po válce domů. Pokud někdo takovou hračku dostal, přinesl ji do školy, kde bývala předmětem velkého obdivu.

Zdeněk Bíza

Školství

Jaro ve školce

S příchodem jara děti ze školky tráví více času v přírodě. Koncem března nám manželé Zichovi zprostředkovali projektový den. Umožnili nám poznat chov kamerunských oveček. Děti přinesly z domu usušené pečivo a pod dohledem pana chovatele krmily ovečky a beránky. Pan Zich je seznámil s účelem chovu ovcí, zdůraznil jejich význam pro člověka (rouno, vlna, maso...). Své prožitky pak děti vyjádřily v kolektivní výtvarné práci. Manželům Zichovým touto cestou děkujeme za krásně prožité dopoledne a za připravené pohoštění.

V době masopustu byl ve školce připraven karnevalový rej v maskách.

Také třída předškoláků navštívila děti z 1. třídy místní základní školy, kde se seznámila s prostředím budovy školy. Před svátky jara se děti učily velikonoční koledy, barvily vajíčka a tvořily velikonoční dekorace.

Začátkem dubna byl zorganizován pro mladší děti výlet do dětského centra Sokolíček v Kyjově, kde se vydováděly a užily si dopoledne plné radostných her.

Koncem dubna se opět zúčastní v místním obecním úřadě vítání nových občánků a společného setkání rodáků. Zanedlouho pojedou i na připravované výlety. Starší děti se mohou těšit do

lanového centra v Břeclavi a mladší děti na návštěvu železnice a jízdu vláčkem ve Vracově.

Jsm rádi, že se vše pomalu vrací do původního stavu a děti si tak mohou naplno užívat i pobytu ve školce se svými kamarády.

Kolektiv MŠ

Karneval ve 2. B

A zase je tady Masopust. I žáci naší třídy chtěli ochutnat aspoň trochu karnevalového veselí, a proto se převlékli do masek a hurá do tělocvičny! Zde se nejdříve konal průvod masek, které se postupně představily. Pak začaly hry a soutěže, v nichž bylo možno získat sladkou odměnu za prvenství. Děti si užily dostatek legrace, např. při závodění v chůzi na novinách, při tanci s míčkem na čele, soutěžily v házení molitanovými míčky na cíl, v chůzi s pingpongovým míčkem na lžičce. Nejoblíbenější je ale hra „na sochy“, při které si děti nejen zatančí, ale také se vesele zasmějí. Věřím, že se všechny dobře bavily.

Jana Najgebaurová, tř. učitelka

Apríl s kravatou

Radostné zvolání "Apríl - koza žere papír!" rozvzpomene a rozveselí každého, kdo má smysl pro humor.

A protože ve 2. A máme legraci rádi, domluvili jsme, že si letošního 1. dubna uděláme trochu bláznivý den. Ráno jsme přišli v kravatách a někteří i v košilích - jako „do kanceláře“ místo do školy. Vyzkoušeli jsme si spoustu věcí „naruby“. V českém jazyce jsme tvořili protiklady, psali pozpátku nebo levou rukou. Také jsme pomíchali všechny párové souhlásky. No řekněte, kdo se v tom měl vyznat! V matematice jsme se přenesli „do kina“ s opravdovým zatemněním, oblíbený popcorn nahradily křupky. Děti je měly sníst přesně za stejnou dobu, jako trvalo video z geometrie. Pak nás čekal „meeting“ s prezentací, tabulkami a zápisy - podobně jako ve světě dospělých. V tělocviku si paní učitelka s žáky vyměnili role, stala se žačkou a děti učiteli a učitelkami. Samy si vyzkoušely, že zorganizovat třídu plnou „blech“ není vždy jednoduché. Den jsme zakončili ve čtení s bláznivým zpívajícím domečkem, který popleteně zpíval např. „Máma skáče, hlídá dům, klouček vylít k oblakům...“. Celý den jsme si moc užili, zasmáli se a už se těšíme na další humorný den ve škole.

Křížem krážem ... za vysvědčením!

Málokdo se těší na vysvědčení více než naši nejmenší školáci. Co ale dělat, když se tato odměna za půlroční práci nečekaně někde „ztratí“? Žáci 2. A objeli virtuálně celou republiku, aby své vysvědčení našli. Pomocí směrové růžice zamířili do všech světových stran a cestou si ověřovali své znalosti z angličtiny, prvouky,

českého jazyka a matematiky. Výsledky si každý průzkumník zaznamenával do svého sebe-vysvědčení. Díky skvělým výsledkům a dobrým orientačním schopnostem děti nakonec své skutečné ocenění našly a společně se radovaly z krásných známek.

Zuzana Hřivnová, učitelka

Leonardo da Vinci v Rohatci

V pátek 25. února čekalo žáky naší školy divadelní představení „Leonardo da Vinci“, které pro nás připravila agentura Pernštejn z Pardubic. Připomněli jsme si, že v roce 2019 uplynulo 500 let od smrti tohoto génia, který byl nejen malířem, ale také sochařem, architektem, přírodovědcem, spisovatelem, hudebníkem, vynálezcem i konstruktérem.

Program byl přizpůsoben žákům 1. i 2. stupně a probíhal ve dvou fázích. V první, asi půlhodinové části, sehráli herci zábavné divadlo ze života a díla této všestranné renesanční osobnosti.

Druhá polovina pořadu byla věnována výstavě, na které měli žáci možnost vidět reprodukce obrazů Mona Lisa, Madona ve skalách a Poslední večeře. Také si prohlédli anatomické kresby lidského i zvířecího těla.

Zvláště přitažlivé byly pro děti funkční modely Leonardových vynálezů, s nimiž mohli žáci také manipulovat: bicykl, víceranná puška, tank, ornitoptera (létací

stroj), excentrická vačka (automatické kladivo), studie závaží (soustava kladek), lucernový převod (ozubená kola), řetězový převod, samosvorný most, anemometr (přístroj na měření síly větru) a vzdušný šroub (helikoptéra). Jde o vynálezy, které

používáme díky Leonardovi dodnes.

Čas, který jsme zde strávili, byl obohacením pro žáky obou stupňů. Obavy učitelé, že bude program pro mladší žáky náročný, byly zcela zbytečné.

Jana Najgebaurová, učitelka

Masopustní veselí

S koncem února a začátkem března letos vrcholilo masopustní období. Děti druhých tříd se společně se svými učitelkami rozhodly oslavit svátek v duchu starých tradic. Žáci 2. A se vydali na masopustní obchůzku po škole. U vedení školy si vyžádali povolení k průvodu a dostali za své krásné masky sladkou odměnu. Postupně navštívili devět různých míst, na kterých plnili úkoly. Za splnění úkolu získali ztracený kus kostýmu pro smrtku, medvěda, slaměného, turky, laufra, bábu s nůši, kobylu, muzikanta a kominíka. Naučili se a zazpívali si písničku Hojačky, hojačky a vyrobili si jitrnici a koláče na masopustní hostinu. I žáci 2. B chtěli ochutnat aspoň trošku karnevalového veselí, a proto se převlékli do masek a hurá do tělocvičny! Zde se nejdříve konal průvod masek, které se postupně představily. Pak začaly hry a soutěže, v nichž bylo možno získat sladkou odměnu za prvenství. Děti si užily dostatek legrace, např. při závodění v chůzi na novinách, při tanci s míčkem na čele, soutěží v házení molitanovými míčky na cíl, v chůzi s pingpongovým míčkem na lžičce. Nejoblíbenější je ale hra „na sochy“, při které si děti nejen zatancí, ale také se vesele zasmějí. Věřím, že se všechny děti dobře bavily.

Zuzana Hřivnová, Jana Najgebaurová, třídní učitelky

Výprava za knížkou

Jedno páteční dopoledne vyrazili družáci na zajímavou návštěvu do hodonínské městské knihovny. Na začátku jim paní knihovnice představila zdejší krásné dětské oddělení. Poté děti pátraly, co mají společného na koberci vystavené knížky.

Odhalily, že všechny tituly napsala spisovatelka Petra Braunová. Dále školáci přiřazovali literární stopy k jednotlivým knihám a osvojovali si základní knižní pojmy. Seznámili se i s pravidly soutěže o Petře Braunové, která v knihovně právě probíhá.

Po svačině si mohli žáci projít jednotlivé části oddělení, prolistovat si vybrané knížky a nahlédnout do tajemné Zašivárny.

Všem se nám v knihovně moc líbilo a už se těšíme, až se tam někdy vrátíme.

SRPŠ při ZŠ a MŠ Rohatec

Vás zve

V pátek 3. 6. 2022

ve 20:00 hod.

ŠKOLNÍ PLES

BOHATÁ
TOMBOLA

HRAJE: JaGr band

Vstupné: 250,-

KYSTOKPENÍ:

Polonéza žáků 9. třídy

Prodej lístků v Květinářství Rohatec - Lucie Čevelová, tel.: +420 606 946 530

Rezervace možné u Staňkové, tel.: +420 608 707 060

Návštěva Úřadu práce v Hodoníně

V pondělí 4. dubna se žáci osmé třídy naší školy zúčastnili besedy na Úřadu práce v Hodoníně. Každoročně sem míří žáci, kteří v následujícím školním roce budou končit povinnou školní docházku a hlásit se k dalšímu studiu na střední školy. Pracovnice úřadu poskytla dětem informace, jak se mají orientovat na trhu škol, jak si vybrat tu správnou školu, která by je směřovala k jejich vytouženému budoucímu povolání, nebo ukázala, jak si mohou sami na základě svých zájmů a snů vyselektovat povolání, která by mohly vykonávat. Tak se po úvodní přednášce někteří usadili u počítačů, aby si vyplnili test zájmů, na jejich základě jim PC vyhodnotil možná povolání, jiní si pročítali složky s profesiogramy, které jim daly možnost nahlédnout do toho, jaké cesty je k jejich vysněnému povolání čekají.

Snad si všichni utřídili trochu představu o svém budoucím povolání a budeme jim držet příští rok pěsti se správným výběrem střední školy a při následném úspěšném složení přijímacích zkoušek.

Mirka Veselská

Recitační soutěž

Po dvouleté přestávce z důvodu pandemie covid 19 se u nás ve škole dne 18. března konala recitační soutěž. Příjemná přehlídka recitátorů se uskutečnila v zaplněném místním kulturním domě.

Mezi obecnstvem byli nejenom žáci prvního stupně, ale taktéž předškoláci a mnoho návštěvníků z řad rodičů a prarodičů. Z každé třídy se nám představili tři soutěžící, celkem se tedy mezi sebou utkalo 18 žáků. Aby byl postup soutěže spravedlivý, žáci byli rozděleni do dvou kategorií – v 1. kategorii soutěžili recitátoři z I. A, II. A, II. B třídy, v 2. kategorii se mezi sebou utkali žáci III. A, IV. A a V. A. O výsledcích spravedlivě rozhodovala porota ve složení p. uč. Najgebaurová, p. uč. Hřivnová a p. as.

Hotárková. Za každou třídu byl taktéž vyhodnocen vítěz třídního kola. Na závěr nám zarecitovaly dvě žákyně z druhého stupně, tímto jim děkujeme za účast.

Vítězem 1. kategorie se jednoznačně stal Ondřej Sasínek z II. B s básní od J. Bruknera – O létající košili.

Vítězkou 2. kategorie se stala Tereza Podaná z V. A s básní od L. Štíplové – Breptavá.

Vítězům tímto ještě jednou gratulujeme. Srdečně děkujeme všem zúčastněným žákům, kteří našli odvahu předstoupit na pódium a recitovat. Výkony všech nám velmi mile zpříjemnily páteční dopoledne. Budeme se těšit na další ročník recitační soutěže.

Pokusy ve škole (stopy Debrujárů)

Dne 14. března nás ve škole navštívil pan učitel Mgr. Libor Lepík z gymnázia ve Frýdku – Místku. Přijel za účelem zpříjemnit nejmenším žákům školy vyučování v podobě fyzikálních pokusů, které provádí v Asociaci malých Debrujárů. Pan učitel s sebou přivezl velké množství pomůcek, které používáme v běžném životě (např. kyblík, odpadní trubka, CD, provázky, lžička, papírové pytlíky, gumové rukavice a spoustu dalších). Je až s podivem, že k fyzikálním pokusům nám stačí „obyčejné“ věci, které máme v domácnosti. Mohli jsme vidět např. pokus s odstředivou silou, vytváření lodního zvuku, pokus se lžičkou a provázky, míchání barev bez použití vodových barev aj. Žáci byli nadšeni, pan učitel s nimi neustále komunikoval a ptal se na jejich názory, proč tomu tak je a jak daný pokus vzniká. Určitě takové jednoduché pokusy byly pro nás

všechny velkým přínosem a především zamyšlením se nad principem věcí kolem nás. Budeme se těšit do budoucna na další návštěvu pana učitele. Tímto děkujeme za příjemné dopoledne.

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Český sochař, designer a vedoucí Ateliéru sklárna na UMPRUM Rony Plesl vystavuje aktuálně na benátském bienále čtyři velké skleněné sochy stromů, dubů. Při jejich tvorbě se autor nechal inspirovat J. A. Komenským a řeší otázky lidské existence a definice lidství. Hledání naší cesty životem. Benátky jsou zároveň díky Pleslovi a skláři Jiřímu Šínovi svědkem světové premiéry unikátní technologie výroby skla Vitrum Vivum. V této přelomové metodě se jedná o to, že lze lít horké sklo do uzavřené formy a dosáhnout tak věrného odlitku. Vytvářet velké trojrozměrné plastiky bez omezení tvaru či velikosti. Pro sklářství je to revoluční. Instalaci Ronyho Plesla lze vidět až do 27. listopadu v benátském kostele Santa Maria della Visitazione.

V kinech běží nový film Notre Dame v plamenech. Režisér snímku Jean-Jacques Annaud má za sebou tituly jako Jméno růže či Sedm let v Tibetu a patří mezi nejvýraznější evropské osobnosti svého oboru. Na ploše 110 minut lze vidět tragédii z dubna roku 2019, kdy se tato slavná katedrála ocitla v plamenech. Oko diváka je vtaženo do děje s plným tempem a záběry jak archivními, tak i inscenovanými. Je tam boj hasičů o několik set let starou katedrálu s ohněm a proudy vody. Základní kámen katedrály byl položen v roce 1183 a na konstrukci střechy měl být spotřebován ve své době jeden celý dubový les. Asi 1 300 stro-

mů. Když napsal Viktor Hugo před 191 lety svůj nejslavnější román Chrám Matky Boží v Paříži nevěděl, jaké drama bude tuto stavbu ještě čekat v 21. století.

Mezi novými knihami na mém nočním stolku se objevily dva tituly od Jennifer Ackermanové. První se jmenuje Ptačí způsoby a druhý Genialita ptáků. Je naprosto úžasné si číst o tom, jak ptáci mluví nebo pracují. Jak přemýšlejí a přežívají ve světě, kde musí o svoji ptačí existenci tvrdě a každodenně bojovat a zdokonalovat se. Je to ta správná četba pro všechny, kdo se stejně jako já dívají na naše ptačí sousedy a poslouchají jejich zpěv vždy s výrazem nadšení.

Ještě je tam kniha básní od Maxe Broda

s názvem Touha a Kapesní panoptikum od Josefa Kroutvora. Brod na rozdíl od Franze Kafky nepožadoval po nikom, aby jeho dílo spálil a sám zanechal na pět set básní. V Tel Avivu pracoval až do roku 1968 jako divadelní dramaturg a mnohá lyrika z jeho tvorby je pro české čtenáře stále neznámá. Josef Kroutvor si za poslední léta vynahrazuje všechny zákazy z dřívějších let, kdy nemohl publikovat a psal do šuplíku. Tento krotitel kocourů a soukromý badatel, jak se sám na zadní straně knihy nazývá, mě nepřestává bavit. Nový bestiář se svými bajkami a krátkými texty je skvělým čtením třeba do vlaku nebo do čekárny u lékaře.

Stanislav Zela

Kukátkem do knihovny

Tématická beseda pro děti MŠ

Ve středu 16. března dopoledne zavítali do knihovny předškoláči z mateřské školy na tematickou besedu „Doprava“. Společně jsme si prošli základní informace o dopravních prostředcích, jak se chovat na komunikacích, jaké dopravní značky máme a známe a co se děje, když nefungují semaforey. Děti byly moc šikovné, na dotazy krásně reagovaly, dávaly pozor a ti nejšikovnější dokázali vyjmenovat čísla záchranných složek. Po besedě byla „volná zábava“ a předškoláči si mohli vybírat knížky, které je nejvíce zaujaly. Děkuje se za návštěvu a těšíme se na další setkání!

Beseda s cestovatelem Michalem Štěpánkem: Kyrgyzstán – v zemi nomádů a nebeských hor

Ve čtvrtek 17. března se konalo další, již třetí, setkání s cestovatelem a průvodcem Michalem „Štěpým“ Štěpánkem z Valašského Meziříčí. Kam jsme se vydali tentokrát? Tentokrát nás Štěpy vzal do tajemného Kyrgyzstánu. Prošli jsme pestrou krajinou středoasijského státu – od území polopouští až po největší jezero v zemi Issyk-kul, které je zároveň i jedním z největších horských jezer světa. Prošli jsme krásná, ale zato náročná pohoří, která se rozkládají téměř po celém území země. Projeli jsme se s místními pastevci na koních a také se podívali do hlavního města Biškeku, kde jsme se stavili na obrovském bazaru plném jídla a koření. Štěpyho vyprávění bylo doplněno množstvím fotografií a videí, ze kterých na nás dýchala zvláštní atmosféra kyrgyzstánské přírody, tradic i moderního života. Na další setkání se Štěpým se můžete těšit 23. listopadu 2022, téma besedy: Írán – dvě tváře Persie. Děkujeme všem návštěvníkům a těšíme se na vás zase příště!

Více informací o M. Štěpánkovi na www.stepynacestach.cz

Petra Lacková, knihovnice

Nové knihy v knihovně

Jacobsová, Anne – Venkovské sídlo (trilogie)

Když sedmdesátiletá Franziska krátce po pádu Berlínské zdi navštíví bývalé rodinné panství Dranitz ve východním Německu, kde vyrůstala, je rozhodnutá zůstat tady už natrvalo. V pohnutých časech 2. světové války musela její rodina venkovské sídlo na příkaz sovětské okupační správy opustit. Touha po domově však Franzisku nikdy neopustila. Společně s vnučkou Jenny se snaží vrátit starobylému venkovskému sídlu dřívější lesk. Vydalo nakladatelství Ikar, 2019.

Houellebecq, Michel – Serotonin

Životním bilancováním šestačtyřicátníka, který vzpomíná na své bývalé lásky. Nepřekvapí, že tu jsou naturalistické popisy aktů, ale zároveň i lyrické, melancholické úvahy nad vztahy obecně, nad pojmem láska, přitažlivost. Vyprávěč se propadá do deprese a hledá útěchu ve víře nebo antidepresivech. Jsou zde i vedlejší linie příběhu jako sportovní střelba nebo vysokoškolské studium na zemědělské fakultě – není to u něj poprvé, co do fiktivního příběhu pronikají autobiografické prvky. Vydalo nakladatelství Odeon, 2019.

Escandell, Víctor – Záhady – zapoj mozkové závitky

Neexistuje kniha, která by tě bavila víc, detektive. Vítej v knize záhad! Přijdeš na kloub 25 tajuplným případům? Některé mají logické řešení, u jiných využiješ

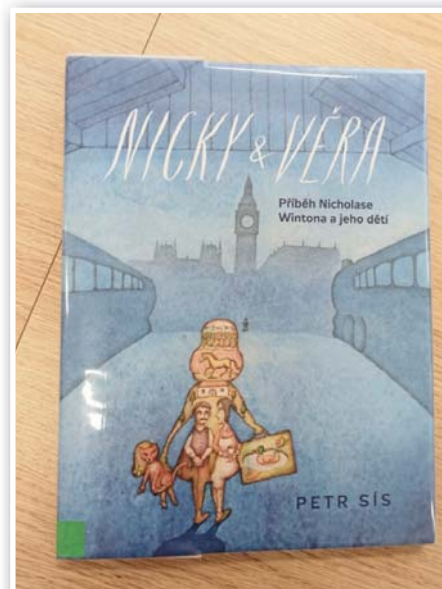
své představivosti. A hlavně – hledej v zábavných obrázcích, a stopu máš nadosah. Záhady můžeš řešit sám, s kamarády nebo s celou rodinou. Staň se opravdovým detektivem! Hledej stopy, používej mozek a vyřeš všechny záhady. Věnováno dětem od 8 let a jejich rodičům, kteří mají chuť přicházet na kloub záhadám. Vydalo nakladatelství Pikola, 2021.

Sís, Petr – Nicky a Věra

Skutečný příběh o holocaustu, který by neměl být zapomenut, upravený pro malé čtenáře. Mladý Angličan Nicholas „Nicky“ Winton se v roce 1939 podílel na záchraně dětí a jejich převozu vlaky z Prahy do Londýna. Věra Gissingová je jednou ze zachráněných dívek. Opravdoví hrdinové bývají často nenápadní a skromní. Vizualně působivé zpracování využívá autorovy charakteristické mapy, bludiště i razítka, jemné akvarelové obrázky skrývají tajemné perokresby. Vydalo nakladatelství Labyrint, 2021.

Další nové knihy:

Erskinová, Barbara – Strom duchů
Labudová, Ema – Lada u ledu
Kepler, Lars – Paganiniho smlouva
Bárta, Miroslav – Sedm zákonů
Adler-Olsen, Jussi – Nesmírný
Keleová-Vasilková, Táňa – Slzy a smích
Peroutková, Ivana – Série příběhů o Valen-
týnce
a další...

Trénování paměti

Zadání: V každé větě najdete obec okresu Hodonín

Voňavé květy lip o včely nouzi nemají, medu bude dost.
Vyrobili tvaroh a technologii si nechali patentovat.
Náš kamarád Josef o vaření nejeví zájem, stále mu vaří matka.
Strýc léta podnikal, už i cenu za nejlepšího obchodníka získal.
Sobectví bylo u kamarádů vždycky odsuzováno.
Ukázal mi lot i cent a já jsem konečně pochopila ty staré míry.
Ty nové nitě mi celou výšivku krásně vyzdobily.
Přišel Vávra - co v životě dokázal, o tom se nikomu nesnilo.
Firma Botas o výrobu svých produktů v Asii nemá zájem.
Velký humbuk o vany ve výprodeji byl až překvapivý.
Štětec tak moc nenamáče, čím ho pak budeme čistit?

Zájezd do Brna se mu zdál drahý, slyšel o levnější možnosti.
V nové pohádce byli kos, tele, cvrček a mravenec.
Na oslavách obce vystoupila kapela Buty s hitem František.
„Toho Tomáše už nech, valí na vlak, pak už žádný nejede!“
Musíš dávat pozor, z těch skal kamení padá nečekaně.
Hanka nechce držet basu, chová se divně, asi se něco děje.
Bratranec Petr o vinohradnictví přednáší na vysoké škole.
Bouřlivé ovace novice nabudily k lepšímu výkonu.
Tu plastovou konev, Noro, vylij k růžím na zahradě.

*Vypracoval: „Paměťář“ Mgr. Zdeněk Gloz,
certifikovaný trenér paměti III. stupně*

Farní okénko

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Citát z Bible:

Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísil svou mocí i nás. (1Kor 6,14)

Lidová malírečka kraslic

Sluníčko začíná zlehounka nabírat svou sílu a vrací život loukám, lesům a hájům. S přicházejícím jarem se některá děvčata, ale i ženy, začínají připravovat na svátky zmrtnýchvstání Ježíše Krista malováním vajíček různými technikami.

Už od pradávnych dob bylo vejce symbolem zrození a života. Zdobení skořápek vajec lze vysledovat až do pravěku. Ve starověkém Egyptě či Persii se vajíčka barvila červeně. V dávné historii se vejce vkládala do hrobů zemřelých. Kraslice slouží ženám a dívkám o Velikonocích jako odměna pro koledníka za tzv. pomlazení, čili vyšlehání pomlázkou. Původně byly takové dárky vykoupením a pomlázka či oblévka byly zábavným trestem pro málo štědré dívky.

Tuto krásnou tradici ve svém srdci udržuje i malírečka Milada Baďurová z Rohatce. Již více než 45 let na Velikonoce vykouzluje úsměvy na dětských tvářích. Nespočetněkrát navštívila mateřskou školku, kde dětem vedla ruku při zdobení jejich prvního vajíčka. Často jsme ji mohli zahlédnout v rohateckém muzeu, kde ráda ukazovala svou tvorbu, a dokonce byla předvádět malebné techniky v Praze. Jak se ale k této nádherné tradici vůbec dostala?

Paní Milada začala malovat kraslice v době, kdy byla na mateřské dovolené. Vychova dětí něco stojí, a tak byla ráda, že si mohla přivydělat nějaké peníze. Zpočátku zdobila vajíčka voskovanou batikou, momentálně však maluje dětskými barvami.

Nejčastěji ji tři měsíce před Velikonocemi můžeme zastihnout u stolu, kde v levé ruce svírá vajíčko, pravou rukou provádí jemné tahy a vesele si u toho zpí-

vá. Sama říká, že v malování vajíček vidí hlubší smysl. Jakmile má ve své dlani kraslici, zapomíná na všechny strasti, trápení a bolesti dnešní doby.

Přestože je paní Baďurová 71 let, stále neztratila radost z udržování této tradice. Není krásnějšího pocitu než obdarovat své blízké věcí, která byla vytvářena přímo od srdce.

Venda Sakmarová

Kázání pro děti

První neděli v měsíci je v kostele kázání pro děti. Otec Robert jim vypráví a zároveň klade otázky vždy k danému tématu. První dubnová neděle byla o postní době a čekání na Velikonoce. Děti jsou moc šikovné a vždy se hlásí na odpověď.

Tuto neděli se také děti modlily Křížovou cestu. Modlitba křížové cesty je příležitost pro setkání s Kristem ve vlastním srdci, které bývá často sevřené životními trápeními, neschopné přijmout

lásku Boží ani lidskou. Právě proto, že náš Pán prošel křížovou cestu před námi, neboli prošel utrpením ve všech možných podobách, je nám i v našem trápení blízko a rozumí nám. Musím děti pochválit, jak hezky se modlily. Jejich Křížová cesta se líbila i ostatním věřícím. Děkuji také Vendulce, která je provázela krásným zpěvem a hrou na kytaru.

Anna Trávníková

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

myslivecké okénko se zase hlásí. Jestliže dubnový zpravodaj je ve znamení dětství a dětských her, pojďme si chvilku číst o mláďatech z lesa. A ještě to budeme mít podtrženo tím, že doba mláďat je opravdu za dveřmi. Srny je kladou, lišky vrhají, bachyně metají.

Srňčí zvěr má říji v červenci a srpnu. Pak dochází k tzv. latentní březosti (utažené). Vývoj zárodku je pozastaven a naplno se rozbíhá až od prosince. Srňčata jsou kladena na přelomu května a června. Problém v některých lokalitách s tím spojený je, že zrovna začíná doba seči na zemědělských plochách. I přes snahu lidí, kterým toto není lhostejné, se hodně srňčat nepodaří zachránit. Procházejí se polnosti před sklizní a plaší zvěr, používají se drony, termovize a různé plašiče. Na ochranu bezbranných srňčat vznikly webové stránky www.stopsecenisrncat.cz. V období mimo sečení uškodit může i přehnaná lidská snaha pomáhat opuštěnému mláďeti a odnášet ho domů či

do záchrané stanice. Srňčí matka je ve většině případů někde blízko, jenom se schovává před vámi. To platí o všech mláďatech. Kojení srňčat trvá tři měsíce, ale od tří týdnů se pasou. Ročnímu srnci se mysliveckou mluvou říká roček, srňčípenka.

Kaňkování lišek je záležitostí měsíců ledna a února. Po 53 dnech samice vrhá až deset liščat. Ta dokáže přestěhovat do jiné nory, když se cítí být v nebezpečí.

Zajíci jsou zajímaví tzv. superfetací. Zaječka může být znovu oplodněna i v době březosti a mít tak za rok až čtyři vrhy. Zajíčata se rodí za 42 dní. Na rozdíl od králíčat hned vidí a mají srst.

Chrutí divokých prasat probíhá od listopadu do ledna. Bachyně metá až 12 selat. Ta rychle rostou a už od dvou týdnů se snaží sama hledat potravu. I když kojení trvá asi dva měsíce.

Vlci mají říji v lednu a únoru. Stejně jako psi feně se i vlčici rodí mláďata průměrně po 9 až 10 týdnech. Vlčata jsou slepá dva týdny a mléko sají asi šest týdnů.

nů. Rodiče je učí lovit už od dvou měsíců, aby se brzy stala plnohodnotnými členy smečky.

K ptačím mláďatům našemu bydlišti blížkým patří bažantíci. Líhnou se v květnu a červnu z až 12 vajec po asi 24 dnech. Stará se o ně jenom slepice a má co dělat. Predátorů má tato drobotina opravdu moc. Na matce jsou závislí 80 dní, ale schopni letu jsou už dvanáctý den.

Na rozdíl od polygamního bažanta (kohout má až 10 slepic) žije koroptev monogamním životem. Rodiče jsou si věrní celý život a kohoutek umí slepici zastoupit i ve starosti o drobotinu. Doba inkubace až 24 vajíček je asi 24 dní. Mláďata opouštějí hnízdo už po dvou hodinách a dospívají ve čtyřech měsících. Ovšem vidět dnes koroptvičku, to je problém obrovský. Snad se tento nádherný pták vrátí do naší krajiny ve větších počtech díky chovatelské práci některých myslivců a ochránců přírody.

Hezké jaro přeje všem Vladimír Jašek.

Muzea a galerie světa

Louvre

Patří mezi nejnavštěvovanější muzea světa. Vždy jsem si myslel, že originál Mony Lisy, nejslavnější zdejší exponát, je někde ve sklepení v trezoru. Ředitel Louvre ale tvrdí, že všechna vystavená díla jsou originály. Krásná skleněná pyramida sloužící jako originální vstup je od čínského architekta jménem Ming Pei. Známe ji dávno i z kinematografie. I díky rozšířené nepravdivé legendě, že obsahuje 666 tabulek skla. Spojuje v sobě moderní dobu a tu dávnou, zosobněnou v paláci, sídle francouzských králů. Ještě před měsícem jsem tam musel mít roušku a chodit takto přes tři hodiny v galerii trochu ubírá na zážitku. Díky časové vstupence stojíte menší frontu než bez ní. Nevím, jak to měly pobočky tohoto muzea v Lens a v Abú Dabí, ale asi stejně.

Slavný Vor medúsy od Théodora Géricaulta jsem pak viděl v Paříži ještě jednou, a to na náhrobku umělce na hřbitově Pere lachaise. Hledal jsem tam hrob Jima Morrisona a fotografa Nadara. Naš František Kupka je tam pohřben v kolumbáriu. Ale zpět do Louvre. Ve škole v dějinách umění jsme ji měli jako povinnou látku. Jako dávný vzor antické krásy. Socha Venuše mělské. Je krásná, i když je mramorová a bez rukou. To by dnes v době plastických operací a botoxu asi neprošlo. Našel ji jeden rolník v pohřebním výklenku, a když ji vezli jako zápujčku do Japonska, vítalo ji na sto tisíc lidí. To by se autorovi Praxitelesovi asi 100 let před našim letopočtem velmi líbilo.

Muzeum, které má ve svých sbírkách více než půl milionu děl, má co nabídnout, a to od pravěku po dnešní dny. Umění ze všech kontinentů a v prostorech, které jsou samotné unikátní a krásné. Dá se tam i ztratit. Slavná Gioconda, jak se taky Mona Lisa jmenuje, má svoji frontu lidí, kteří se s ní fotí telefonem na selfie a ostatní obrazy závidí. Jestlipak si ti lidé všimnou, že ona dáma nemá vůbec obočí? V Louvre mají nejvíc Leonardů na světě a Eugen Delacroix má své obrazy na stropě jako Tintoretto v Benátkách ve Scuola Grande di San Rocco.

Poškrábaná vnitřní plechová stěna výtahu vypadá, jako by tam přede mnou jel Vladimír Boudník. Pařížané mají skleněnou pyramidu v historickém centru budov, Londýňané mají hned za Towerem moderní mrakodrapy a my nemáme ani Kaplického knihovnu na Letné kvůli malosti českých politiků. I Louvre má svůj kryt. Má ale i svá křídla. Sully, Richelieu...

Ať žije umění!

Stanislav Zela

Spolky

Jarní události ve Spolku zdravotně postižených občanů

Činnosti na začátku roku v našem spolku byly značně ovlivněny přísnými epidemiologickými opatřeními, a proto jsme byli velmi obezřetní v plánování aktivit. Odvážili jsme se jen k vybírání členských příspěvků a přípravě rekondičního pobytu v Sezimově Ústí. Jakmile ale v únoru došlo k rozvolnění, které umožnilo setkávání alespoň 10 osob, ihned se sešel výbor a začali jsme s plánováním výletů, divadel, koupání v termálech, večírků a podobně, na které již naši členové netrpělivě čekali. Věřili jsme, že se situace bude zlepšovat a opravdu se tak stalo, a tak nic nebránilo uskutečnit první výlet už v březnu. Byl jím jednodenní rekondiční pobyt v termálním koupališti v Pasohlávkách. Opět nám počasí přálo, nádherných 19 stupňů a nebe bez mráčku nám dovolily využívat i venkovních bazénů, prohrát se v teploučké termální vodě v malých bazénech Romulus a Remus. Dokonce jsme si někteří doplňovali vitamín D při opalování. Nechyběla ani odpolední kávačka s vynikajícím zákuskem ve zdejší kavárně. Tyto jednodenní pobyty v léčivých termálních vodách s využitím vířivek a masážních trysek nám všem nejen ulevují od našich problémů s pohybovým aparátem, ale den zde prožitý je příjemným „relaxem“ a umožňuje nám odpoutání se od starostí a bolestí všedního dne. Proto se nám ani nechtělo odjíždět domů. Pro útechu jsme členům slíbili, že určitě takový jednodenní „relax“ ještě letos zopakujeme. V březnu jsme předali členům poukazy na masáže, které také spadají do rekondičního

programu našeho spolku. Chtěla bych tímto upozornit, že od letošního roku jsme zavedli jiný systém přihlašování na akce, a to takový, že každý člen dostane do schránek pozvánku, na které budou uvedeny akce a termíny, kdy se bude přihlašovat. Přihlašování a placení se bude konat vždy v klubovně na staré škole. K tomuto kroku se výbor rozhodl pro lepší přehlednost a rovnou možnost pro ty, kteří se chtějí přihlásit. Výjimkou budou večírky a členské schůze. V dubnu se několik našich členů zúčastnilo akce Uklidme Rohatec. I přes velmi nepříznivé počasí jsme se snažili v rámci svých možností přispět ke zvelebení naší dědiny. A tak jsme celé dopoledne uklízeli okolí kostela a radnice, aby zde bylo čisto pro nadcházející velikonoční svátky. Škoda jen, že nás nebylo více, ale naše členská základna je složena převážně z osob se zdravotním hendikepem a seniorů, u kterých jsou tyto zdravotní problémy ještě znásobeny věkem. Tím nechci omlouvat naši malou účast, vždyť předchozí roky jsme byli zastoupeni snad největším počtem ze všech rohateckých spolků. Ale na druhou stranu chci poukázat na to, že letos se bohužel šlo k úklidu velmi málo i všech ostatních, hlavně mladých spoluobčanů, snad to bylo poznamenáno ještě covidovou dobou. Věřím, že příští rok budeme opět ve velkém počtu uklízet, aby v Rohatci bylo útulně a čisto. Děkuji alespoň těm několika obětavcům z našich řad za jejich účast.

V dubnu plánujeme návštěvu koncertu dechové hudby Drietomanka. Tato de-

chovka je velmi známá hlavně ze seriálu dechových hudeb, který se tradičně koná v DK v Hodoníně, ale také jsme ji mohli slyšet u nás na plesu. Naši členové rádi tyto koncerty navštěvují, a proto jsme je i letos zařadili do plánu našich akcí. V dubnu ještě navštívíme výstavu Floria Jaro 2022 v Kroměříži, v květnu budeme pořádat Májový večírek spojený s oslavou Svátku matek, navštívíme divadlo v Uherském Brodě a ještě budeme využívat poukazů na masáže, ale o tom zase až příště. Závěrem přeji nám všem, aby už konečně přišlo teplé jarní počasí, aby nám sluníčko prohrálo po zimě ztuhlé klouby a také vykouzlilo úsměv na tváři.

*Pěkné jarní dny přeje za výbor SZPO
Anna Homolová.*

Začátek roku ve znamení sucha a záškodníka

Máme za sebou tři měsíce roku a třicet zásahů. Už předpovědi naznačují, že srážky budou letos podprůměrné, a když se podíváte kolem sebe, tak to je všude vidět. Chybí voda. A to nám léto ještě nezačalo. A když se vám do toho započítá ještě záškodník, co chodí po lese, loukách a zapaluje, tak hned počet zásahů naskakuje velice rychle. Naštěstí už škodit nebude a snad se vše vrátí do „starých kolejí“. Policie zadržela podezřelého muže poblíž posledního lesního požáru. Dle tiskové zprávy policie se pak následně doznal k založení 25 požárů v okolí za posledních několik měsíců. Z pohledu jednotky hodně namáhavé období. Z těch třiceti zásahů se o požár jednalo ve 28 případech. Je to hodně nad průměr v těchto měsících. Vysoký nadprůměr evidují hasiči i v rámci celého kraje. Řeknete si, že třicet není tak moc. Ale pro některé členy to znamená, že po práci, nebo i v pracovní době jedou k zásahu. Je to třeba hodina nebo taky i osm deset hodin náročná práce. Je to citelný zásah do času, který by člověk mohl věnovat rodině, práci anebo odpočinku. S přibývajícím časem u zásahů, kde v březnu to bylo skoro každý den, přes den i v noci, bylo vidět, že už je to hodně vyčerpávající. Bez pochopení v rodinách a firmách by to bylo ještě složitější. O to větší úleva, že byl pachatel dopaden. Je teď čas zase nabrat sílu a věnovat se i něčemu jinému, než jen tahat hadice po lese. Věřím, že se uleví i vám občanům. Chápeme, že není příjemné poslouchat sirény a houkačky našich aut. Ani to, když vám hoří louka za domem. Doufám, že teď už to bude klidnější.

A na tu sirénu bych ještě rád navázal. Věřím, že je nemilé, když ji slyšíte třeba

ve dvě hodiny ráno. Však jim chodí sms zpráva, tak na co musí znít i siréna, říkáte si. I tohle člověk zaslechne. Textová zpráva členům jednotky do mobilu opravdu chodí, to ano, ale stále je to podpůrný prostředek, kde se navíc ještě dočteme dodatečné informace o výjezdu. Ze zákona musí jednotka vyjet do deseti minut. Čas se počítá od vyhlášení poplachu po výjezd vozidla. V tom čase je pro nás zahrnuta doba od příjmu zprávy, následná doprava na zbrojnici, převlečení a výjezd s technikou. Siréna zní vždy, je to státem garantovaný způsob vyhlášení poplachu, proto se také dělají každý měsíc ve středu zkoušky. U sms zpráv se nám stává, že ji někteří členové obdrží hned a někteří třeba až v čase, kdy už jedeme k zásahu. U operátorů záleží na vytíženosti sítě. Kdyby byla záruka, že informace

prostřednictvím telefonu dorazí ihned, určitě by se uvažovalo o revizi způsobu vyhlášení poplachu. Takhle můžu jen požádat, strpte tu chvilku po čas vyhlášení poplachu, vy pak můžete klidně spát dál. Je to informace také pro vás, že se něco děje, a že je na místě být opatrný a zvýšit pozornost kolem sebe. Znamená to, že nás můžete potkat, jak vás míjíme pod majáky při cestě k zásahu. Opatrnost a připravenost není na škodu.

Dávejte na sebe pozor a buďte opatrní při jarním úklidu, ať vám nehoukáme za domem či na zahradě. Raději se s vámi budeme potkávat na kulturních a sportovních akcích v obci. Pokud byste měli na mě dotaz, tak se na mne můžete obrátit na emailu: velitel.jsdho.rohatec@seznam.cz.

Lukáš Bimka, velitel jednotky

Po třech letech zase společně u vína

O Velikonoční neděli se v Rohatci koná tradiční ochutnávání vín. Letos se však příznivci dobrého vína sešli v kulturním domě až po tříleté nucené přestávce. Kulturní akce byly z důvodu zdravotní situace omezeny a rušeny.

ZO Českého zahrádkářského svazu připravila ochutnávání vín pod názvem Přehlídka vín, v naší obci to byl již 58. ročník.

Návštěvníci místní, z okolních obcí, ale i míst vzdálených (Zlínského a Olomouckého kraje) si mohli vybrat z 389 vzorků vín bílých, rose a červených.

Novinkou letošního ročníku bylo to, že vína od všech vystavovatelů, tj. malovinařů i profesionálních výrobců, nebyla s jejich vědomím bodována, a tak posouzení jejich kvality bylo ponecháno na samotných návštěvnicích. Připravené vzorky pocházely od místních vinařů, ale také z okolních obcí a tradičně i ze Slovenské republiky.

Jaké byly ohlasy návštěvníků? Velmi dobrá vína, příjemné prostředí a skvělí nalévači, široká nabídka občerstvení a výborná jídla. Odpoledne, když se ukázalo sluníčko, využila možnosti venkovního posezení téměř stovka z více než 400 návštěv-

níků. Mnozí z nich si zazpívali při cimbálové muzice Vojara.

Věříme, že si přítomní vybrali ta vína, která jim chutnala, prožili příjemný sváteční den a poznali nové přátele. Vždyť víno rozveseluje lidská srdce, sblíží nás a je životní inspirací.

Tímto chceme upřímně poděkovat všem vinařům i vinařským společnostem, všem, kteří nám poskytli vzorky vína. Děkujeme také zaměstnancům obce a všem ostatním, kteří nám pomohli tuto akci připravit, a již se těšíme na další ročník.

Josef Gürtler, předseda ZO, Marta Jašková

Něco málo z činnosti našich chovatelů

V roce 2021 se konala jedna výroční členská schůze a dvě schůze členské. Usnesení z VČS, která proběhla 12. 6. 2021, se nám podařilo splnit, i když se nám nedařilo pracovat tak, jak jsme byli zvyklí, z důvodu covidové pandemie. I přes tyto nemalé potíže se podle možností scházel výbor každý první pátek v měsíci. Velmi důležité je však to, že jsme se zúčastnili v minulém roce výstav jak místních, tak i okresních, klubových a také národních, na kterých naše zvířata získala ta nejvyšší ocenění. O tyto úspěchy se zasloužili i naši mladí chovatelé. Jsme rádi, že je máme a že budou pokračovat v naší chovatelské práci. Aby toho nebylo málo, tak v naší blízkosti proběhla další pohroma v podobě ničivého tornáda. Poničilo jak obydlí, tak i chovatelská zařízení včetně zvířat chovatelům okresů Hodonín a Břeclav. Proto byl založen transparentní účet okresu Hodonín, na který jsme poslali finanční dar 5 000,- Kč. Na tento účet posílaly peněžní dary ZO ČSCH, ZO SZCH a soukromé osoby z České a Slovenské republiky. Vybraná částka 440 000,- Kč se rozdělila mezi chovatele okresů na zmírnění škod, které jim vznikly. Za to patří všem velké poděkování!!!!!!!

A nyní k naší místní výstavě K,D,H a Ex. Konala se ve dnech 25. - 26. 9. 2021 k výročí 750 let založení obce Rohatec a 80 let založení místní ZO ČSCH, s mezinárodní účastí pod záštitou starosty obce. Vystavilo se zde 84 ks králíků, 22 voliér drůbeže, 60 ks holubů a 4 klece exotů. Tyto počty ovlivnila epidemická situace. Počasí bylo ideální, i když na špatné počasí jsme byli připraveni, a to díky obecnímu úřadu, který nám zapůjčil lavice, stoly a postavil stan, kde byla vystavena drůbež a holubi. Byla to výborná volba, která se osvědčila. Podrobnější zhodnocení celé výstavy nechám vedoucím odborů K,D,H,Ex.. Blahopřeji vystavujícím k ČC. Děkuji ZO SZCH z Prietrže za účast a dále všem návštěvníkům, sponzorům a OÚ za materiální a finanční pomoc. Poděkovat ještě musím za celý průběh výstavy všem členům ZO, kteří se o její konání zasloužili.

Druhou větší akcí byla Speciální výstava klubu hempšírek ve dnech 6. - 7. 11. 2021 v našem areálu. Tato výstava se u nás zabydlela, a to díky předsedovi klubu př. F. Stávkovi. Bylo vystaveno 102 ks drůbeže, počasí se vydařilo, výstava byla velmi pěkná. I na tuto akci se podařilo zajistit stan z OÚ. Věřím, že tato akce u nás vydrží i v příštích letech. Děkuji všem aktivním členům a výboru ZO ČSCH za odvedenou práci v roce 2021. Na závěr přeji všem, a to i rodinným příslušníkům, hodně zdraví a štěstí. A nám chovatelům hodně odchovů a chovatelských úspěchů v roce 2022. Doufejme, že letošní rok bude lepší než ten minulý.

Předseda ZO ČSCH Miroslav Vítek

Pomalů se rozjíždíme

První společnou kulturní akcí našeho Klubu důchodců byla návštěva divadelního představení v Domě kultury v Kyjově s názvem Kšanda.

Byla to veselohra hraná pražskými herci. Pan Kšanda byl člověk, který se chtěl přes různé intriky dostat do parlamentu, na úkor svého přítele. Velké role v komedii hrály atraktivní manželky. V roli lobbisty jsme viděli velmi urostlého a krásného zpěváka Maxu, který při kytarě i zazpíval.

Slyšeli jsme mnoho vtipného textu spolu s mnoha vtipy na politická témata a současné dění. Hlediště bylo plné a kdo chtěl, ten se pobavil.

Druhým naším počinem byl první výlet do maďarských termálních lázní Mošon. Zavezl nás tam, přes své zdravotní problémy, náš oblíbený Staňa Novák, který tam často jezdí. Už při příjezdu jsme si byli jisti, že jsme termín našeho výletu zvolili dobře. Byli jsme tam ve velké pohodě, protože tam bylo velmi málo lidí, a tak jsme se vyhřívali až do odpoledních hodin. Počasí nám přálo.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili v naší oblíbené Hauswirth továrně na výrobu čokolády v Kittsee. Každý si tam mohl podle svých představ nakoupit různé čokoládové výrobky za příznivé ceny.

Další naší akcí, na kterou se těšíme, bude zájezd na Florii Kroměříž.

Jezdíme sem již tradičně a vždy jsme obklopeni krásnou květinovou dekorací, různými prodejními stánky a zažijeme zde i kulturní vystoupení některé známé skupiny. Už si jen přejeme, aby nám opět vyšlo počasí.

Zveme všechny naše členy na oslavu Dne matek, která bude v kulturním domě 12. května 2022 od 16.00 hodin. Zazpívají manželé Grufíkovi z Vacenovic a těšte se i na další kulturní program.

Marie Hovězáková

Od našich přispěvatelů

Hry-hračky-památničky

Konečně trochu klidu, říkám si k večeru na Velikonoční pondělí a v myšlenkách se vracím do dětských a dívčích let, kdy k nám chodili „šlaháči“. Byli to převážně moji spolužáci, ale i starší kluci, moji kamarádi, se kterými jsem trávila víc času než s děvčaty, což moje maminka nerada viděla. S kamarády jsem podnikala výpravy do nedaleké sušárny tabáku, která byla na kraji dědiny směrem od Hodonína, starší Rohatčané se na ni určité budou pamatovat. Hlídal tam moc hodný strýček Tríska, a ten nás pouštěl, samozřejmě na zapřenou, dovnitř. Vůni sušeného tabáku cítím ještě dodnes. Tabák visel na takových hambáčkách a mezi nimi jsme si hrávali třeba na „krvavého dědka“, nebo na „čaj, rum, bum“. Někdy jsme zase s klukama vyrazili k „domku“ (dráží doměk, v němž bydleli Macháčkovi) u „dráhy“, kde jsme si hráli na indiány. V době mého dětství byly hitem filmy o Vinnetuovi s Old Shaterhandem (po našem Olčetrhendem). V křovinách kolem „domku“ jsme bojovali s bledými tvářemi, já jsem byla buď Rybana nebo Nšoči, tou jsem byla raději, protože se mně líbilo, když mne nosil „Vinnetou“ v náručí. Samozřejmě jsem kamarádila i s děvčaty, s nimi jsme si ve škole vyměňovaly památničky, to byla v té době velká móda. Věnování nám tam psali rodiče, učitelé, kamarádky a někdy se stalo, že i páni kluci se snížili k tomu, aby nám nakreslili obrázek s věnováním. Já si bohužel nemůžu vzpomenout, u koho můj památníček skončil, protože v pokladech z dětství jsem jej nenašla. Když se ještě vrátím ke školním létům, tak jsme často trávili čas v parku a na Fléčku. Mezi nejoblíbenější zábavu patřilo skákání tzv. „gumy“, další hrou, kterou jsme hrávali na hřišti, byla „vybijka“, pak třeba hra „zlatá brána otevřená“ a „chodí pešek okolo.“ Určitě bych si ještě vzpomněla na další a další. Ve škole o přestávce (někdy i v hodině) jsme se bavili hrou „lodě“, nebo „šprtec“ (pravítkem se odrážely mince, kdo dál minci odhodí). Moje dětství ale nebyly jen hry. Než jsem mohla jít s kamarádkami ven, tak jsem musela doma splnit mnoho úkolů. Moje kamarádky mně vždycky přišly na pomoc, abych na ně měla víc času (dodnes při setkání na to vzpomínají). A jaké jsem měla hračky? První, která mně utkvěla v paměti, byla „chodička“, panenka s krásnými dlouhými vlasy, která při správné poloze udělala pár

croků a také vydávala plačtivé zvuky. Dostala jsem ji k pátým narozeninám, a protože jsem se narodila 21. 12., tak jsem ji našla až pod stromečkem na Vánoce. Toto jsem jako dítě neměla ráda, cítila jsem se ošizená, že dostávám jeden dárek. Tuto panenku jsem měla ještě donedávna, teď ji má moje kamarádka, která sbírá panenky, ušila jí krásné šaty, a protože její panenky mají jména, tak ji pojmenovala, jak jinak, než Anička. Samozřejmě jsem k této panence měla i kočárek a postýlku. Stařka ušila a vyšila krásné peřinky do obou. Vzpomínám si, že už v té době (kolem roku 1960) jsem měla z plastu vyrobený pokojíček pro takové malé panenky, asi 10 cm vysoké, s krásnými tvářičkami a vlasy na hony vzdálené od dnešních barbín. Vy- bavuji si ještě, že v mých asi tak 10 letech jsme neměly dětská kola, což je pro dnešní děti neodmyslitelná a samozřejmá věc. A tak nezbylo nic jiného než zkoušet jízdu na „dospěláckých“ dámských i pánských kolech. My děvčata, protože jsme nedosáhly na sedadlo, tak jsme šlapaly vestoje, no šlo to, ale někdy bylo těžké udržet rovnováhu a jízda skončila pádem a odřenými koleny. Kluci ti byli odvážnější a jezdili na pánských kolech se „štanglou“. Pod ní se v divné šikmé poloze kroutili, ale šlapali a jezdili. Bylo to vždy velké dobrodružství, protože ta kola jsme si „půjčovali“ potajmu, když rodiče nebyli doma a museli jsme dávat velký pozor, aby se nám, a hlavně kolům, nic nestalo. Léto a prázdniny jsme trávili u Moravy, nebo u rybníku na Soboňkách. Tenkrát snad mezi námi nebyl nikdo, kdo by neuměl plavat a tak nás rodiče bez obav k vodě pouštěli. Kluci se předváděli v přemetech a skocích z lana, lano, samozřejmě ne to z doby našeho dětství, visí v těch místech i dnes. V zimě jsme my děvčata chodily bruslit na rybníčky na Roztrhánkách. V první třídě jsem měla brusle tzv. „kačeny“, to se na boty přišroubovaly kovové brusle. Ale asi tak v páté třídě jsem dostala krásné bílé boty s našroubovanými bruslemi, říkalo se jim krasobruslařské. Kluci už také měli tzv. „kanady“, hokej ale moc nehrávali, spíš jsme spolu napodobovali tehdejší mistry světa v tancích na leď sourozence Romanovy. K mému dětství ještě neodmyslitelně patřily nedělní procházky s rodiči, ty nemůžu opomenout. Nedělní odpoledne v naší rodině patřilo procházce, která byla vždy zakončena návštěvou u stařky

a stařečka v dědině. Na tyto procházky jsme byly my děti patřičně ustrojené a musely jsme dávat pozor, abychom se neušpinily. Po cestě jsme to jakžtakž dodržely, ale potom u stařky na dvoře, kdy dospělí byli zabráněni do debaty, tak jsme (jak se říkalo) dělaly „co čert káže“. Tomu pak odpovídalo i naše oblečení, ale nevzpomínám si, že bychom za to někdy dostaly výprask (v té době se ještě na zadek dát mohlo). Možná si pamatuju jen to hezké. Ještě něco málo k památníčkům. Podařilo se mně několik exemplářů sehnat od mých kamarádek a ukázky z nich budou k nahlédnutí v tomto čísle zpravodaje. Klenotem je památníček z roku 1941. Při

listování v těch z doby mého dětství se mi vybavovali ti, kteří nakreslili krásné obrázky s věnováním. Téměř všechny jsem znala, ať už to byli někteří z pánů učitelů a paní učitelek, nebo třeba tetičky a strýčci a kamarádi a kamarádky. Doporučuji všem, aby zkusili najít svůj památníček a oprášit vzpomínky na dětství, myslím, že většina z nás na dětství ráda vzpomíná a toto je dobrá příležitost třeba k tomu, abychom svým dětem, spíš možná vnukům, dokázali vyprávět o našem dětství a o tom, co bylo za našeho mládí „in“, a že i bez mobilů a sociálních sítí je možné se dobře zabavit. Třeba je vaše vyprávění natolik zaujme, že se na chvíli odpoutají od těch svých telefonů, tabletů a podobných zlodějů času. Alespoň já mám takovou zkušenost.

*Na své dětství vzpomínala
Anna Homolová.*

Dávné hry a říkanky dětí

Vypravovali je starší pamětníci, Marie Hasíková, Antonín Hasík a Anna Netíková v roce 1972 při vydání knihy Slovácká obec Rohatec. V současnosti by vyprávěčům bylo hodně přes 100 let. Vypravování je zachyceno v jejich nářečí.

Jak sa děcka hrávaly:

Za starých časů nebylo u nás ani rádia ani elektriky ani televize. Ale děcka sú odjakživa stejné. Pohoršovaly, dyž neměly co dělat. Zima byla pro nich dlůhá. Za nečasu nesměly ven a doma bylo málo místa, mosely být hodné, nesměly křičat nebo sa kočkovat. To by měl b ř e z o v e c hody. A to až na nějaké ty malé radosti, keré sa v zimě našly pro děcka, sa mosela tá zima vydržat.

Ale jaro, to bylo pro šecky děcka hej! Vyrukovaly z chalup za humna na T r á v n í k y, lebo na lůky na D o l ň a n s k o a tam sa to rozléhalo křikem a smíchem od rána až do klekání, gdy mosely ít šecky dom, lebo by ich zebrała klekanica. Co takové lůky šecko děckám dajú? Na jaro, dyž stromy mají dost míze, už kluci hledali vrbové průti na piščelky. Kluci si uřezali pruty, položili na koleno a střenkem noža ich otlúkali ze šeckých stran. Říkali si při tem:

*Otlúkaj sa piščeličko vrbová, vrbová
nebudešli se otlúkati,
budu na ťa žalovati
císaři pánu.
On ti dá ránu,
až odletíš ke zlatému žbánu.
Huš, huš, huš! Vrazím do ťa nůž.
Vrazím do ťa kudličku, vyrazím ti dušičku!
Vrazím do ťa zavíráček, budeš zpívat
tak jak ftáček!*

Nadělali piščelek pro každé děcko a to sa pískot rozléhal po celých lůkách, až v uších zaléhalo. Celé dni sa děcka hrávaly. A jaké to byly hry! Byly veselé a bylo ich tolik, že sa mohly pořád měnit a nikdy sa neomrzely.

Jedna z tých her byla „N a h a s t r m a n a.“

Děcka si našly důlek, do něho si čapl hastrman. Děcka sa postavily proti sobě a říkaly:

*Hastrmane tatrmane,
možeme si oprat šátky?
Hastrman odpovídal:
Možete, môžete,
enom ně ty rybičky nepoplašte!*

Děcka naznačujú zástěrama praní prádla a říkajú:

Perem, perem, šátky, na ty naše svátky.

Až ty šátky opereme, hastrmana odereme.

Děcka přebíhají proti sobě přes důlek a křičá:

Kšó rybičky, kšó rybičky!

Hastrman chytá děcka za nohu a koho chytí, ten je hastrmanem.

Druhá hra, kerú děcka rády hrávaly, byla „N a k o k š a.“

Děcka sa pochyťaly za sebu v pási. Jeden dělal Kokša a stůpl si před prvního z děcek.

Říkal : Kokeš! První ze zástupu děcek dopověděl: Co chceš?

A dál : Teho zadního! Vem palicu, zabí ho!

Kokeš chtěl zadního chytit, přední roztáhl ruky a bránil Kokšovi dostat sa k zadnímu. Dyž sa mu podařilo zadního chytit, byl zadní Kokšem a Kokeš sa stal předním a tak to šlo dál, až sa děcka vyměnily.

Velice rády sa děcka hrály „N a z l a t ů b r á n u.“

Podle počtu děcek sa rozdělily na dvě skupiny. Dvā si potajmu řekli, kdo bude čert a kdo anděl. První skupina procházela bránou, kerú udělal čert s andělem a říkala:

*Zlatá brána otevřená, štyrma kůlmi pedepřítá,
gdo do ní vejde , temu hlava sejde.*

Nech je to ten, lebo ten, nepustím ho z kola ven!

Keré děcko je v bráně, mosí ostat stát a čert s andělem sa ptájú: Ke kemu chceš ít, k andělovi nebo čertovi ? Děcko si vybere a zařadí sa buď za anděla nebo čerta. Hra se opakuje s druhú skupinú, až sa šeci zařadí buď za anděla lebo čerta. Anděl s čertem sa pustá, udělajú mezi sebu čáru, zvihnú ruky do vrchu a děcka křičá:

Pálí! (keré stojí za čertem) *Studené!* (keré stojí za andělem)

Čert s andělem na každé zakřičení mávnú rukama dopředu a chcú jeden druhého chytit za ruku. Dyž sa to nekerému z nich podaří, táhne on šucky děcka, keré stojí za ním, druhú skupinu. Tā sa šak nedá, táhne naopak a buď nekerá skupina vyhraje, alebo za velikého smíchu sa šeci poválajú na hromadu.

Hra, kerú rády hrávaly děvčátka je „*Na Elišku*.“

Jedna *Eliška* stojí v kruhu ostatních děvčat. Děvčata zpívají a točá sa do kruhu. *Eliška* to co zpívají, předvádá.

Děcka zpívají:

Eliška pyšná, došla k nám na hody, došla.

Sedni na stoličku, vypí gořaličku!

Má přemilá Eliška, červená bílá růžička.

Obuj si své botky, co máš do robotky!

Opáš svú sukňu zelenú, co nosíš na mšu v nedělu!

Opáš si svúj pásek, vyšíváný šecek!

Má přemilá Eliška, červená, bílá růžička.

Vyber si z nás děti, keré budeš chtěti!

Třebas tú na konci, v tem zeleném věnci.

Eliška si vybere nekeré děcko z kruhu, zatočí sa s ním *krupicu* a děcka zpívají:

Eliška v kole tancuje a pěkných mládenců miluje!

Děcko, keré *Eliška* vybrala, sa stává *Eliškú* a hra dál pokračuje.

Oblíbené bývaly „*Rozčítávanky*.“

Před každú hrú sa děcka rozčítávaly gdo hru začíná, aby byl pořádek. Rozčítánek byla celá řada:

Had leze z díry, nese si kus kúry, haklička, palička, červená růžička, hakli, pakli, ven! Lebo: *En ten tyky, dva špendlíky, huku, cuku ven!* *Holuby na duby, hop, šrt, ven!*

Seděla Kačenka na dubovém prúti, vyseděla pět vajíček kolem jednásti!

Šel stařeček na kopeček, nařezat si húlky, fedrmesr sa mu smekl, pořezal si půlky!

Rozčítávanky bývaly také „*Pekelné*.“

Dyš sem šel do nebe, stavil sem sa v pekle,

byl tam lucifér, pekl erteple, já mu povídal, aby ně jednu dal.

A on ně povídal, abych si nakopal. Já sem mu odpovídal, že nemám motýčky.

A on ně povídal, že šak mám ručičky.

Děcka si uměly i nadávat. Gdo sa menoval

Antonín, tak sa mu nadávalo:

Antonín vezl kmín, vezl kaču na tragaču, fúk s ňú pod komín!

Matúšovi sa nadávalo takto:

Matúšu, Matúšu, blechy ťa kúšú, okolo pupka, tak ti to lupká!

Matějovi sa nadávalo túto nadávkú:

Macek tacek fífidlo, šel do města pro mydlo. Mydlo mu tam nedali, pár facek mu přidali!

Na *Smrtnú nedělu* býval svátek malých děvčátek. To chodily *po máji*. Měly nastrojený zelený stromek, na kterém byly navěšané obrázky a pantličky. Menoval sa *Máj*. S týmto májem chodily k tetičkám, kmotřenkám, susedom a zpívaly:

Máj, máj, malena, kdes ty klúčky poděla?

Dala sem ich dala, svatému Jiří.

Svatý Jiří stává, pole odmykává,
aby růstly kvítíčka, na věnečky lístíčka,
modrá fíjala!

Děvčátka dostávaly do košíčku bílé vajíčka a cukrovinky.

Chlapci chodili na *šlahačku*. Z vrbového prúti si předem upletli *šlahačku*, tú děvčata vypláceli. V nedělu na Velikonocce sa všady malovaly vajíčka. Škrábané sa dělaly už 14 dní před *Velkú nocú*. Dávaly ich děvčata chlapcom, kteří chodili po šlahačce. Před *Velkú nocú* sa všeci chlapci těšili aj na klepání a hrkání po dědině. Klepače a vrkače, které sami dělali, byly všelijak zdobené. Najpěknější byly *vytrakslované*.

Po týchto jarních hrách nastala aj děckám povinnost a práca. V létě pásly husy, pomáhaly na senách, na žních, prostíraly *obríslo*, sbíraly klásky, nosily vodu, pohrabovaly. Na podzim sbíraly erteple, pálily natě, dělaly si pečenky, hlédaly v sadoch, pomáhaly otrhávat ovoce. Starší pásly krávy a koze, přitem sa aj bavily. Nejednen kluk chytil skokana, nafúkl ho slámkú a pustil na vodu. Ostatní kluci sa třefovali hrudama, aby splaskl. Kerému sa to podařilo, byl velkým hrdinú.

Vysvětlivky názvů:

březovec - koště pletené z březových proutků, *kočkovat* - vzájemně se strkat, zlobit

klekání - večerní zvonění k modlitbě, *klekanica* - čarodějná žena, kterou se strašily děti, nevracející se po setmění domů

Kokeš - veršované pojmenování, *erteple* - brambory

vytrakslované - vyzdobené

obríslo - svazek splétané slámy k vázání snopů obilí

Zdeněk Bíza

Březen 1939

Je 15. březen 2022 a v deníku MF Dnes ani sebemenší zmínka o výročí 1939. Někdy je snad i lepší na to horší raději zapomenout. Na druhou stranu neuškodí si připomínat i ta hodně zlá období v našich dějinách a hlavně si brát alespoň PONA- UČENÍ pro budoucnost. Ve zmíněný den vstoupila vojska našeho nejmnocnějšího souseda na území naší, v roce 1938 zmrzačené republiky. Tehdy velký vůdce zachraňoval své soukmenovce, kterým jsme všemožně „ubližovali“. Ještě před 15. březnem si velkomožně pozval tehdejšího prezidenta Háchu do Berlína a údajně dal na vybranou: buď dobrovolně přijme vůdcovu ochranu ve formátu Protektorát Čechy a Morava, nebo nepřijme, a jeho luftwafe vymaže Prahu i s Hradčany z mapy Evropy. Takže ani panu tehdejšímu prezidentovi nebylo co závidět. A „vůdce“ je „vůdce“ – jasně, tvrdě a rychle. Ještě tak nějaké žvanění v parlamentu a schvalování ústavní většinou. Velký vůdce přijel až na Hradčany a z okna zdravil své příznivce zvednutou pravicí a od srdce zpíval – Čechy krásné, Čechy mé. „Ó můj vůdce Proč?“ Děsil se nižší podržtaška. „Či chleba jíš, toho píseň zpívej“ – pravil vůdce. Ale to je jen kreslený novinový vtip po roce 1945. Tak hluboko by diktátor nezašel ani při vší prozřetelnosti.

Ještě si pamatuji z roku 1938 svého pana řídícího v důstojnické uniformě v čase mobilizace, stejně jako svého tatínka s černým vojenským kufrem. Pro záchranu míru jsme přišli o pohraničí i s opevněním. V roce 1939 jsem ještě coby prvňáček zápasil s Poupaty. „Máma má mísu, my máme maso, ó my se máme.“ Tak maso jsme měli i později. Když byly zavedeny potravinové lístky a další vymoženosti řízeného hospodářství, bylo to ve městech o poznání horší. Tam se prasátka chovat nedala. Ve škole se toho taky dost měnilo. Povinná němčina, do sešitu kreslit

vlajku s hákovým křížem. Povinný odběr časopisu. Místo dobrovolného a milovaného Sokola povinné Kuratorium. Pan učitel, co nás vedl i v Sokole, do Kuratoria nešel, ani při vyučování neměl sklon k našemu poněmčování. O vedoucím Kuratoria jsem se svého času zmínil. Ten pro změnu oproti panu učiteli věděl koho píseň zpívat. A nejen v čase Protektorátu. A vyplatilo se. Jeden nejmenovaný Staňa ale za svůj názor trpěl. Vlastně o jeho názor ani nemohlo jít. Z ničeho nic jednou začal zpívat, k tomu ještě falešně: Kde domov můj, Šmíd veze hnůj, voda hučí po papučích ... dále se nedostal - facky jenom pleskaly. Fakt je, že nás byla přesila. Abych se přiznal, ani se na mě nedostalo, ti starší byli o něco rychlejší ... Tatínek mně pak doma vysvětlil, že Staňa nemá tatínka, maminka sama na všechno nestačí. Starší bratr pracuje v Brně a po dědině se říká, že je Vlajkař (organizace, která sympatizovala s Hitlerem i v době svobodné ČSR) a ten má určité na Staňu špatný vliv. A se Staňou se kamarádit nemusím. Na měšťance jsem taky na syna vlajkaře z Kyjova narazil. Byl taky jediný ve třídě a taky to končilo fackami, ale férově jeden na jednoho. Trest za urážlivá slova o TGM vykonal sice o dvě váhové kategorie lehčí Jiří, ale obratnější a s pevnější vytrénovanou rukou. Něco jako David a Goliáš. Poliskany se asi doma nepochlubil. Vlajkař by to určitě tak nenechal. Pan učitel třídní nic neřešil. Poliskany se taky ve zpěvu správných písní vyznal. I po únoru 1948 vystudoval bez problémů. Dokonce byl velký ředitel a údajně přednášel i marxleninismus. Na třídní srazy nechodil. Nikomu nechyběl. ...

Již před rokem 1938 přicházeli do naší republiky zejména Hitlerem pronásledovaní Židé. Proud uprchlíků české národnosti nastal po zabrání Sudet. Nový „pořádek“ měnil všechno. Vůdcovo vzetí „pod ochranu“ byla prachobyčejná okupa-

ce, která trvala dlouhých šest let. Bezpočet emigrantů, bezpočet vězněných, mučených i popravených - ztráty, které nelze ani vyčíslit, natož nahradit. Hrdinů živých a bohužel i mrtvých bylo prokazatelně víc než těch kolaborantů, aleOsvobozující boje přinesly další raněné a mrtvé, a to přes nás fronta prošla jen jednou. V současnosti asi nejčtenější slovo – Ukrajina – mně připomenulo knihu Krvavé země (Evropa mezi Hitlerem a Stalinem) od Timothy Snyder, vydané v r. 2013. V září 1939 při válečném tažení prošla polovinou tehdejšího Polska od západu německá vojska a z východu druhou polovinou pro změnu sovětská. Pak v r. 1941 navíc německá přes sověty dříve „osvobozenou“ nebo zabranou polovinu Polska. Doba pokročila – díky technice můžeme vidět skutečnou válku v přímém přenosu z jedné z těch krvavých zemí. Kam se hrabe četba knihy. Když jsem navštívil před olympiádou 1980 SSSR, navštívil jsem tehdejší Leningrad. Od prvopočátku města šlo o Petrohrad a je tomu tak i dnes. Navštívil jsem mimo jiné i tamní památník válečných obětí z dlouhého obléhání města v době velké vlastenecké. Za každého mrtvého jedno světélko. Nazývalo se to „kládiště“. Nikdy před a nikdy potom jsem nepoznal to strašné ticho. Pokud někdo z potomků obětí obklíčení obléhá současný Mariupol na Ukrajině, byl by až z třetího pokolení.

Nedávno jsem opět cestoval vlakem. Většina cestujících ze směru Brno bez respirátorů. Paní průvodčí to zřejmě nevadilo. Mě za nasazení ani nepochválila. Od vedlejších sedadel jsem nechtěně zaslechl vzrušený hlas paní průvodčí „Já bych jim dala něpanimáju, ať mluví česky!“ Přes respirátor jsem moc diskutovat nechtěl, přesto jsem se zeptal, kolika světovými jazyky vládne Ona sama? Nepřiznala se.

Vlastimil Hlaváč

Tehdá ale bylo šecko inačí

Letošní zima sa zasěj moc nevydařila. Sněhu bylo málo a ani na lůkách žádný led. Skoro celý rok nepršalo a Morava jak za našeho dětství sa nevytlívá. Tehdá ale bylo šecko inačí a toš my starší máme na co spomínat. Jako děcka sme prožili druhý světový válku, kerá skončila na jaro v roku 1945. Dobře si spomínám, jak sa za naším zelenala tráva, květy kočičky, pampelišky a voněl chebz. Celý Přívoz byl plný děcek. Po válce sme doma žádné hračky neměly, jak mají děcka dnes. Ve hraní na ulici nám poslužilo gdejaké barevné sklíčko, střep z rozbitého porcelánového talířka lebo

hrnka, na kerém bylo kúsek obrázku, na švihadlo sme si splétly pár špagátů, poslužila aj stará zezavá obrúčka z bečky, písčalka sa vyřezala z vrbového prútí a oklepala sa střénkú noža (nůž rybička), kerú měl každý kluk, děvčata si uplétly na hlavu věneček z květů pampelišky. Skovály sme sa v keřách a otěpkách suchého dřeva, šplhaly po stromoch. Nebylo ale enom hraní, to bylo až po práci. Aj jako malé děcka sme mosely doma pomáhat. A jak? Nasekat třísky na zatopení, nanosit vodu z obecní studně, naobírat klíčky z erteplí a večer pozametat celý dvůr od kuřinců.

Takových drobných prací ale aj her bylo víc ale o tych sem už obšírně psala v rohateckých novinách v roku 2015/5 a 2016/4, a proto sa nechcu opakovat. Každé jaro sme mosely s maminkama chodit na lúky lebo do lesa na byliny. Ty sa potom sušily na hůře ve velikých řičicách lebo na čistěj slámě. Z usušených bylin maminky a stařenky míchaly různé čaje a používaly sa jako léčiva na všelijaké nemoce. Z čerstvých bylin vyráběly i mastě na kožní vyrážky, odraná kolena a také jako dnešní kosmetiku ke zkrášlení. Do nekerých mastí sa používalo prasečí sádlo, kozí loj a také včelí med, kerý sa kupoval u včelařů. Stará koza sa zabila doma na klobásky a loj ostal zadarmo na mastičky. Enom pár tatinků z Přívoza chodilo do skalického lesa vybírat med od divokých včel, lebo ten byl velice kvalitní. A ešče vám nabídnu nekolik re-

ceptů, čím sa za našeho dětvtví léčilo a také sa přidávalo do jídel.

Čaj z lipového květu - na chřipku a také podporuje pocení, čaj kozičkový - na všecko zažívání, ale sladit enom medem. Najsilnější čaj je česnekový: roztlučt 7 hlávek česneku, přidat 7 koleček tvarůžků, zalét půl litrem rumu, půl kila lesního medu a nechat 1 týden uležat. Tento macerát používat každé 2 hodiny 3 polévkové užíčky do vyčerpání zásob. Tento elixír postaví aj každého chlapa na nohy. Pozor !!! Doporučujeme při této léčbě nejedzt v přeplněném autobuse a na nikoho nedýchat !!!!

Vysvětlivky: chebz - šerík, střénka - držadlo nože, řičica - velké kulaté síto, hůra - půda.

Pokračování příště.

B. Vlácilová

Vztah k umění nebo jak vnímat krásu tohoto světa se musejí děti učit stejně jako všechno ostatní

Být rodičem není jednoduché. Když jsme školou povinni, tak nás nezajímá, jak vychovávat děti. Když ten čas přijde, tak zjistíme, že svět uhání tak rychle kupředu, že je to přinejmenším na další maturitu, co toho musejí budoucí rodiče o dětech a péči o ně nastudovat. Možná je oblast vnímání krásy tohoto světa trochu opomíjená část výchovy, ale není nedůležitá. Spíše naopak. Když člověk vnímá krásné věci, jak na něj působí, jaké při tom cítí emoce, je to důležité pro jeho další život. Pro jeho spokojenost a radost z toho, že je na světě. Stačí jednoduchý příklad. Např. jak vnímat každodenní krásu přírody a dne na tomto světě. Jak vnímat a ocenit dárky, které dostávají naše děti a tím myslím nejenom v mládí, ale i dospělosti. Jak mít radost z toho, co jsem udělal pro sebe i druhé.

Kdy tedy začít? Odpověď je velmi jednoduchá. Učit děti vnímat krásu tohoto světa se má průběžně od narození. Začíná to tím, že mu ukazujeme hezké, byt každodenní obyčejné věci a povídáte si o nich. Jaký mají tvar, barvu, co je na nich zajímavé. Dalším stupněm je, že dětem umožníte se tvořivě vyjadřovat. Nabízíte jim tyto možnosti a to tím, že je necháte na vycházce tvořit z přírodnin, kreslit do písku klacíkem, doma jim umožníte malovat, kreslit, modelovat nebo i stavět ze stavebnic. To nejdůležitější je pak rozhovor o tom, co vytvořily. Děti mají úžasnou fantazii, jen posloucháme a kolikrát zjistíme, že nás tzv. „strčí do kapsy“. Dalším způsobem, který můžeme uplatnit velmi brzy, je návštěva různých výstav a muzeí. Když vybereme správný druh muzea a hlavně si o tom, co vidíme, budeme s dětmi povídat, ptát se jich, vysvětlovat, tak se obohatíme navzájem. Nevěříte? Zkuste to. Já jsem byla stejně jako mnoho jiných rodičů k poslednímu způsobu seznamování s uměním

v době, kdy jsem měla děti, hodně skeptická. Možná i z toho důvodu, že v muzeích děti moc vítané nebyly, protože byly přece rušivý element!!! Ale doba i myšlení se u nás mění a možné je všechno.

Minulý týden jsem zažila rodinnou oslavu čtvrtých narozenin chlapce, kdy jsme šli všichni i s jeho 1,5 ročním bráščkou na výstavu Vincenta van Gogha!!!! Možná nevěřicně kroutíte hlavou, ale ano, i takto malé děti dokáží vnímat umění. Musím podotknout, že to byla výstava, na jaké jsem ani já ještě nebyla. Jmenovala se „Beyond van Gogh“. Byla zvláštní tím, že zahrnuje statické i pohyblivé umění. Mistrovská díla jsou osvobozená od rámců, ožívají, objevují se a mizí, proudí přes mnoho povrchů, drobnosti detailů dráždí naše zvýšené smysly. Show se promítá na každý povrch kolem vás, takže máte pocit, jako byste vstoupili přímo do van Goghova obrazu. Show byla doprovázena krásnou hudbou. Takto představené obrazy jsme všichni, včetně dětí, vnímali velmi intenzivně a nechtělo se nám z výstavy ani odejít. Navzájem jsme si předávali naše postřehy o tom, co vidíme a ještě dlouho po odchodu jsme o zážitku spolu mluvili.

Takže neváhejte a vezměte své děti do muzeí a na výstavy. Mohou to být jen krátké okamžiky, ale o to víc mohou v dětech i vás zanechat mnoho příjemných a hezkých vzpomínek. Je to také způsob, jak se naučit s dětmi komunikovat a neodkládat je k televizím

a počítačům. Oni nám to oplatí, až budeme s nimi chtít komunikovat v pubertě nebo v dospělosti. Budou s námi mluvit a neřeknou nám: „Teď nemám čas, to mě nezajímá.“ Nebo: „Běž si o tom popovídat s kamarády.“

Blanka Cmolová

Konečně podařený den

Autobus ze zastávky od Maryše jsem v pohodě stihl. Podle dávnější pověry prý dobrý nebo horší den odvisí od toho, koho potkáte v daný den prvního. Tentokrát to byla ONA dobrá. Neprobrali jsme ani nepříznivé počasí, natož nepříznivý zdravotní stav. Vysedala na zastávce náměstí Rohatec. Já jsem jel až na konečnou. Spoj na Kyjov jsem stihl v pohodě. Za Svatobořicemi (nejdelší vesnice v bývalém okrese, možná i na celé Moravě) jsem si připomenul budovy sběrného tábora z doby okupace. Byli zde internováni většinou příbuzní našich emigrantů. Po válce menší armádní posádka, později sídlo textilky Slezan. V současnosti zde podnikají menší firmy. V zamyšlení jsem málem nevystoupil u nemocnice. Na přechodu pro chodce na silnici I. tř. č. 34, kde se proud projíždějících aut netrhne, zastavil kamion dokonce na protější straně, a dal mi možnost přejít přes vozovku. Děkovně jsem mu pokynul. Na oddělení ortopedie jsem přistál hladce a bez hledání, navíc s půlhodinovým předstihem před objednávacím časem. I při slabším vidění jsem objevil v čekárně poličku s knižním fondem k volnému čtenářskému použití. Pro jistotu jsem si u zdravotního personálu ověřil, zda mohu knižní fond svým příspěvkem obohatit. Souhlas. Převelice rád jsem vyskládal obsah objemné tašky do objevené poličky. Ušetřil jsem docela dlouhou cestu na vlakové nádraží, kde jsem měl obdobnou, ale větší poličku vyhlédnutou. Cestující mají možnost volného výběru pro případné čtení ve vlaku. Podobné poličky jsem už zahlédl i ve Veselí nad Moravou, Hulíně, Otrokovicích. V Hodoníně zatím ne. Nikdo není dokonalý – to byl nějaký televizní pořad. Údajně jsou i náruživí čtenáři, kteří iniciativně přemísťují knihy do sběren papíru. Ceny sběrového papíru vzrostly. Paní doktor i s respirátorem byla docela milá. Ke kolenu neměla vážnějších připomínek. Samozřejmě ho musím šetřit, a pokud se stav zhorší, ať se ozvu. Rehabilitaci si mohu zopakovat. Autobus od nemocnice jsem ještě v pohodě i při pomalejší chůzi stihl. Pak už nic, co by stálo za zmínku. I z malých úspěchů se má člověk alespoň trochu radovat. Nebýt připomenutí let okupace místem někdejšího internačního tábora byl to den téměř super.

Vlastimil Hlaváč

Jaro přichází

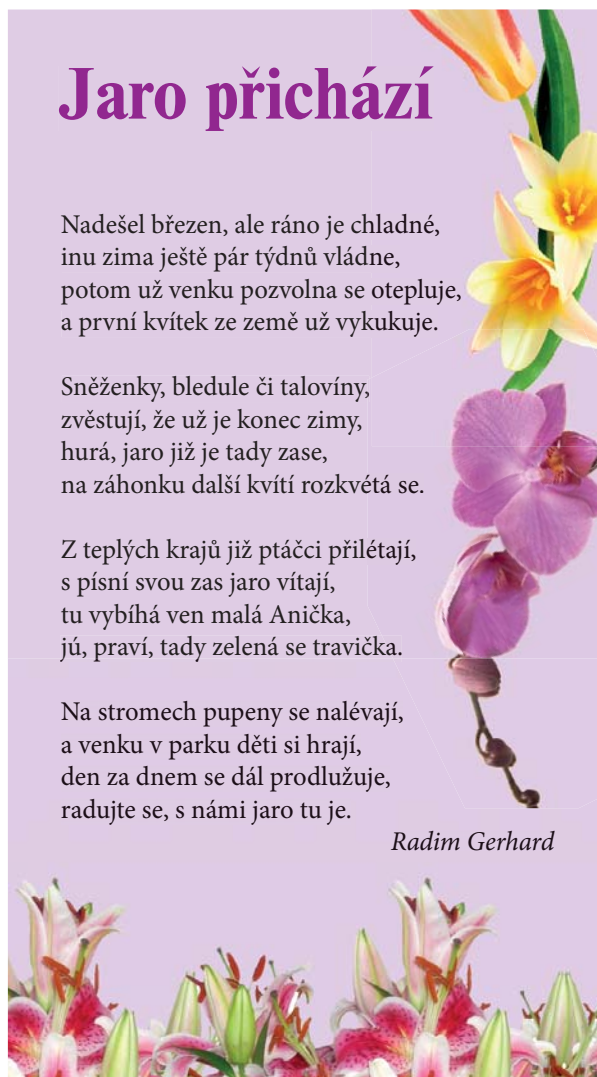
Nadešel březen, ale ráno je chladné, inu zima ještě pár týdnů vládne, potom už venku pozvolna se otepluje, a první kvítek ze země už vykukuje.

Sněženky, bledule či talovíny, zvěstují, že už je konec zimy, hurá, jaro již je tady zase, na záhonku další kvítí rozkvétá se.

Z teplých krajů již ptáčky přilétají, s písni svou zas jaro vítají, tu vybíhá ven malá Anička, jů, praví, tady zelená se travička.

Na stromech pupeny se nalévají, a venku v parku děti si hrají, den za dnem se dál prodlužuje, radujte se, s námi jaro tu je.

Radim Gerhard

Komu zpívají ptáci, když řinčí válečné zbraně

„Ticho. Naštěstí se tam nestřílí. Kdyby někde padla rána, tak je zle... Zbabělci jsou to. Aspoň vidí, s jakými lidmi šel!... Je tam ticho. Asi se vyjednávají. Ačkoliv nechápu, jak může někdo s takovými gangstery vyjednávat... to má člověk svázané ruce? Kdy, kdo? Když ho vedou na popravu. Ovšem. Samozřejmě musí být svázán... Víš já si to dovedu tak hrozně živě představit... jak je člověku, když takhle stojí proti vojákům s puškami a cítí ve vlasech takový chladný vítr – Ježíši Kriste! ...Vy psi! Kravaví psi!... Jak se mohou lidé tak strašně nenávidět!“

Teď si asi kladete otázku, z které části Ukrajiny, kde aktuálně vraždí ruská vojska, jsou tato slova. Pocházejí z roku 1938. Karel Čapek je napsal v dramatu *Matka* a staly se mrazivě aktuální.

Na Ukrajinu vtrhla ruská vojska a vraždí ukrajinské obyvatele. Soused souseda, Slovan Slovana, křesťan křesťana. Zabíjejí děti, znásilňují ženy, mučí a unášejí lidi do Ruska. Dějí se neuvěřitelná zvěrstva. V Rusku je státem pod hrozbou vězení zakázáno používat slovo „válka“. V přímém přenosu vidíme koncentrované ZLO. Masový vrah Putin bude i s ruským vedením obžalován z válečných zločinů jako gestapáci v Norimberském procesu.

Jedna stará babička v těžce ostřelované ukrajinské vesničce řekla, že se k nim Rusové chovají hůř než Němci za druhé světové války. Papež František odsoudil válečné zločiny, vyzval k ukončení války a postavil se na stranu Ukrajiny, kterou nazval zemí mučedníků. Ježíš podle jeho slov umírá u Charkova. Moskevský pravoslavný patriarcha Kirill promlouvá k ruským vojákům a říká: „Je čas na skutečné hrdinské činy.“ A naprosto neuvěřitel-

ně označuje válku na Ukrajině bojem Ruska se satanismem homosexuálů.

Před léty jsem kvůli východní spiritualitě navštěvoval ruské kláštery a hledal duchovno po vzoru slavného středověkého poutníka a jeho praxe Ježíšovy modlitby. Její praktikování s nádechem a výdechem do srdce. Životní těžké zkoušky ve světě a okolo nás a v nás k návratu ke spirituální praxi přímo vybízí. Nemyslíte?

Stanislav Zela

Čapí sezóna 2022

Letos začala sezóna netradičně, dá se říct, že na druhý pokus.

Několik spoluobčanů vidělo už 31. března dva čápy na roštu a pak jednoho na komíně. Jenže další dny nic.

Znovu se ukázal páreček čápů 7. dubna, první zaznamenané pozorování kolem poledne.

Postávali na hnízdě a spíše se jen tak krčili, choulili. Podle informací Ondry Sásínka a jeho maminky byli už po 16. hodině daleko aktivnější, odlétali z hnízda, vraceli se, zdravili se klapáním.

Porovnáním chování čápů v dřívějších sezónách mi to připadá, že ti „březnoví“ ještě nebyli ti naši rohatečtí, je to ovšem

jen moje domněnka. Důležité je, že tito současní se už pěkně zabydlují.

Jeden z páru už i sedí na hnízdě, druhý je občas vidět, jak letí s materiálem na vyspravení hnízda.

Tak ať se našim čápům daří a zpřijemňují nám obecní kolorit!

Vlasta Lužová

Sport

Sezona se pomalu rozbíhá

Vážení příznivci rohateckého tenisu, jaro už se začíná konečně probouzet, proto je na čase opět oprášit tenisové rakety a připravit se na nadcházející sezonu.

První akcí, kterou jsme letos uspořádali, byla pravidelná jar-ní brigáda. Po zimě bylo opět potřeba připravit tenisové kurty na plnohodnotnou sezonu. To se nám během brigády podařilo. Také jsme se zapojili do akce Uklidme Česko, když jsme pouklízeli ve větrolamu na Kolonii a také cestu k přístavu.

Druhou akcí, kterou už máme za sebou, byl Velikonoční turnaj ve čtyřhře, který se konal v sobotu 16. 4. 2022. Poslední dva ročníky nám bohužel překazil covid, ale letos jsme se konečně tohoto turnaje dočkali. Počasí nám však neprálo a hrálo se spíše za chladného a větrného počasí. I tak se do turnaje přihlásilo 12 velmi kvalitních hráčů, kteří po celý den předváděli velmi pěkný tenis a k vidění bylo několik vyrovnaných a kvalitních zápasů. Hrálo se opět losovacím způsobem, kdy v základní části hraje každý hráč s jiným spoluhráčem. Po základní části vzniknou dvojice, které už turnaj dohrají spolu.

Nejlépe si po celý den vedla dvojice Šindar- Glöckl, která ve finále porazila poměrem 6:3 dvojici Štrunc – Šrůtka. V boji o třetí místo byla úspěšnější dvojice Drábek – Hostýnek, která si poradila poměrem 6:3 s dvojicí Bubík – Tomšej.

Další plánovanou akcí je Májový turnaj, který se uskuteční v sobotu 28.5.2022.

*Drábek Milan
předseda tenisového klubu*

HLEDÁME SPOLEHLIVÉ PRACOVNÍKY PRO ROZŠÍŘENÍ NAŠICH VÝROBNÍCH AKTIVIT

Nabízíme zajímavé pracovní příležitosti i pro absolventy

Jsmetady s Vámi již 20 let, připojte se k nám a dělejte svět sladší s námi!

CO NABÍZÍME:

- Stabilitu silného zaměstnavatele
- Motivující pracovní a finanční podmínky
- Náborový bonus 10.000 Kč
- Práce v čistém potravinářském provozu
- Týden dovolené navíc, firemní benefity a závodní stravování
- Nástup možný ihned

BUĎTE SOUČÁSTÍ KVALITNÍ VÝROBY CUKROVINEK PRO CELÝ SVĚT!

Otevřené pozice:

Výrobní operátor/ka

Kvalifikovaná obsluha strojů

Mechanik seřizovač / elektromechanik

Skladník

NEZAUJALI VÁS OTEVŘENÉ POZICE, PŘESTO SE CHCETE PODÍLET NA VZNIKU CUKROVINEK?

Pošlete Váš životopis na kariera@candyplus.cz nebo volejte 518 398 765

FORLIT a.s.
Tovární 18
Rohatec – Kolonie

www.forlit.cz

PŘÍJME DO SVÉHO KOLEKTIVU VE VÝROBĚ ZÁJEMCE PRO TYTO POZICE:

Hlavní operátor robotizovaných pracovišť

Předpoklady:

- Vzdělání technického směru, technické a samostatné myšlení
- Zodpovědný přístup, pracovitost, loajálnost

Směnnost: 3 směny – nepřetržitý provoz

Plat: 170 – 200 Kč/hod

Dělník / dělnice ve výrobě

Předpoklady:

- Manuální zručnost, spolehlivost, samostatnost, flexibilita a ochotný přístup

Směnnost: 3 směny – nepřetržitý provoz

Plat: 115 – 130 Kč/hod

NABÍZÍME:

- Jistotu zaměstnání v silné a stabilní firmě
- Možnost profesního růstu
- Závodní stravování / stravenky
- Pracovní oděvy
- Čisté a moderní pracovní prostředí
- Individuální přístup
- Měsíční prémiové ohodnocení

KONTAKT: Bc. Kotučová Katarína, kotucova@forlit.cz, tel.: +420 724 859 919

FORLIT, s.r.o., Tovární 18, 696 01 Rohatec
TEL: +420 538 359 812 FAX: +420 538 359 389
IČ: 35132658 DIČ: CZ35132658
Raiffeisenbank a.s., Hodonín: 5904015615/5500
Firma je zapsaná v OR u KS v Brně oddíl C, vložka 36936

I letos jsme pro vás připravili letní příměstské tábory plné zábavy a všestranného vyžití.

Pro děti od 7 do 12 let. Pondělí až pátek od 7.00 do 16.00 hod.

Cena 1800 Kč za dítě/týden. Poskytlujeme slevu na sourozence.

V nabídce jsou tři turnusy:

1. Tajemství komnat a klíčů | 11.–15. 7. 2022

Máš rád tajemství a rád luštiš hádanky? Máme připravenou cestáborovou hru, která tě zavede do různých míst budov v Rohatci, kde po splnění úkolů získáš klíč potřebný k nalezení pokladu. Odpovědné jsou na programu výtvarné a sportovní činnosti dle vlastního zájmu.

2. Kreativní (výtvarný) a tenisový | 18.–22. 7. 2022

Patříš k těm, kteří se nemohou rozhodnout mezi sportem a tvůrčím? Tento tábor je ideální jak pro nadšené umělce (vyzkoušíš si zajímavé výtvarné techniky), tak je vhodný pro milovníky pohybu včetně tenisových začátečníků. Za své tvoření a sportovní činnosti získáš tabulové peníze, které můžeš proměnit za zajímavé odměny.

3. Zážitky přírody | 25.–29. 7. 2022

Miluješ zvířata a zajímáš se o přírodu? Chceš se o zvěřátko? Přidej se k nám a naučíš se pečovat o domácí mazlíčky, společně budeme pozorovat svět hmyzu pod lupou i mikroskopem a na našich vycházkách po okolí Rohatce objevíme malé i velké zážitky přírody. Během dne zbudete dostatek času na tvoření z přírodnin či pohybové aktivity.

V ceně každého tábora jsou zahrnuti lektori, pedagogický dozor, zdravotník, pojištění, 2x svačina, teplý oběd, pitný režim, veškeré výtvarné materiály, zapůjčení sportovního vybavení, odměny a celodenní výlet dle zaměření tábora (vstupné + jízdné). Zájemci je zajištěno v ZŠ Rohatec.

Počet míst je limitován a přihlášky přijímáme na e-mailové adrese: rohatec.tabor@gmail.com.

V případě dotazů kontaktujte Janu Gajdovou, tel. 728 932 058.

Z důvodu čerpání EU dotací je tábor určen rodičům, kteří jsou zaměstnanci, na mateřské dovolené, OSVČ, v evidenci ÚP, studují nebo se rekválifikuji.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA KYJOV VE SPOLUPRÁCI S OBECNÍ KNIHOVNOU ROHATEC
A MĚSTSKOU KNIHOVNOU HODONÍN

PÍŠU, TEDY JSEM...

SETKÁNÍ MORAVSKÝCH LITERÁTŮ

STŘEDA

25. 5.

17.00

KNIHOVNA ROHATEC - BUDOVA STARÉ ŠKOLY,
VENKOVNÍ PROSTORY KOMUNITNÍHO CENTRA

REGIONÁLNÍ AUTOŘI
ČLENOVÉ PŮVODNÍHO
SPOLKU
„LITERÁRNÍ KRUH
AUTORŮ HODONÍNSKA“

K POSLECHU ZAHRAJE
KAPELA NIC VÍC

VSTUP VOLNÝ
AKCE JE URČENA ŠIROKÉ VEŘEJNOSTI

OBEC ROHATEC

VÁS ZVE NA VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ

JOSEFA HASÍKA

POD NÁZVEM

OD KAŽDÉHO ŽÁNRU NĚCO

Zahájení vernisáže proběhne 7. května 2022 v rohateckém muzeu ve 14.00 hod.

Výstava otevřena každou sobotu a neděli 14.00 -17.00 hod. do 29. května 2022.

ROHATECKÁ DEVÍTKA

28. ROČNÍK

7. 5. 2022

www.hasici.rohatec.cz
www.bkhod.webnode.cz

Časový harmonogram:

Dětské kategorie

9:00	přípravka - holky	2011 - 2012	500 m
9:05	přípravka - kluci	2011 - 2012	500 m
9:15	mladší žákyně	2009 - 2010	600 m
9:20	mladší žáci	2009 - 2010	600 m
9:30	starší žákyně	2007 - 2008	800 m
9:35	starší žáci	2007 - 2008	800 m
9:45	mladší přípravka - holky	2013 - 2014	300 m
9:50	mladší přípravka - kluci	2013 - 2014	300 m
10:00	mladší - holky	2015 - 2016	200 m
10:05	mladší - kluci	2015 - 2016	200 m
10:15	nejmladší - holky	2017 - 2021	70 m
10:20	nejmladší - kluci	2017 - 2021	70 m
10:30	veřejný štafetový běh	4 x 300 m	1 200 m

10:50	dorostenky	2005 - 2006	1 500 m
	dorostenci	2005 - 2006	1 500 m
	juniorčky	2003 - 2004	1 500 m
	junioři	2003 - 2004	1 500 m

Hlavní závod 11:15

1 okruh	ženy	2002 - 1988	4,5 km
	ženy nad 35 let	1987 - 1978	4,5 km
	ženy nad 45 let	1977 - 1968	4,5 km
	ženy nad 55 let	1967 a starší	4,5 km
	muži nad 70 let	1952 a starší	4,5 km
2 okruhy	muži	2002 - 1983	9 km
	muži nad 40 let	1982 - 1973	9 km
	muži nad 50 let	1972 - 1963	9 km
	muži nad 60 let	1962 - 1958	9 km
	muži nad 65 let	1957 - 1953	9 km

Místo pořádání: Rohatec - start a cíl před KD, nová trasa hlavního závodu po protipovodňové hrázi

Přihlášky: od 8:00 hod., nejpozději 30 minut před startem kategorie v prostoru KD Rohatec

Startovné: 4,5 km a 9 km - 120 Kč/5 EUR, ŠTAFETY - 120 Kč/5 EUR, JUNDOR a dětské kategorie neplatí

Pořadatel:

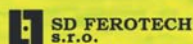

Sbor dobrovolných hasičů Rohatec

Partneři akce:

Obec Rohatec

SBĚR PAPIŘU

2022

KDO TŘÍDÍ, TEN VYHRÁVÁ !!!

pořádá ZŠ a MŠ Rohatec ve spolupráci s OÚ Rohatec

ČTVRTÉ KOLO 19. 5. 2022 7:00-17:00

U KULTURNÍHO DOMU V ROHATCI

Proč sbírat papír?

- uklidíme si doma životní prostor
- zachráníme několik desítek stromů
- získané peníze se použijí na nákup výtvarných potřeb a sešitů, které žáci na naší škole dostávají zdarma

Na konci školního roku budou oceněni:

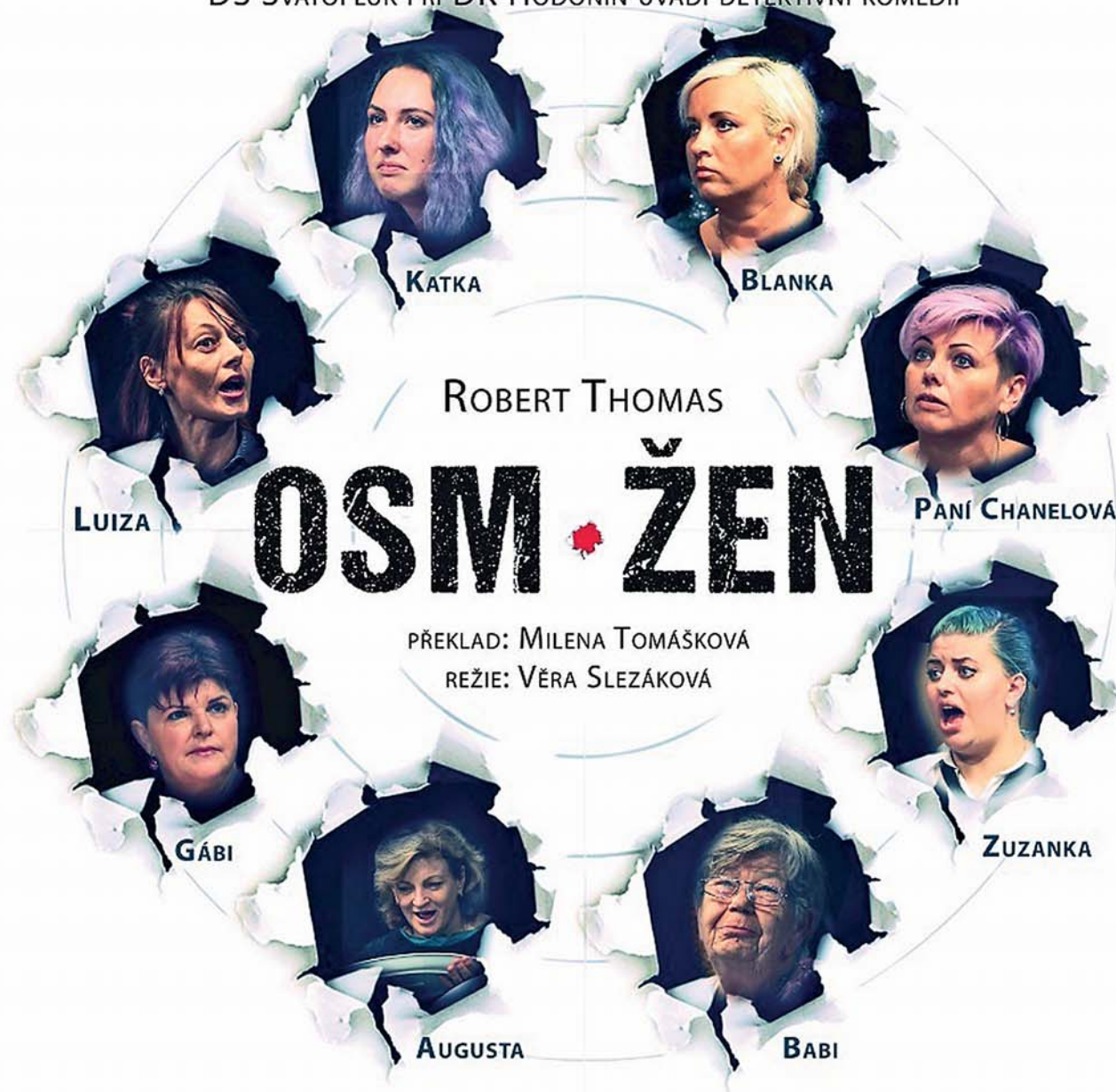
- vítězná třída (kg na žáka)
- tři nejlepší sběrači z každé třídy

ředitel školy
Mgr. Bc. Zbyněk Andrýsek

starosta obce
Ing. Jarmil Adamec Ph.D.

DS SVATOPLUK PŘI DK HODONÍN UVÁDÍ DETEKTIVNÍ KOMEDII

...VŠECHNY JSOU PODEZŘELÉ Z VRAŽDY...

HRAJÍ: EVA LUPAČOVÁ, TEREZA LUPAČOVÁ, MICHAELA REŽŇÁKOVÁ, BĚTA ŠVANCEROVÁ, MARTINA BLAHOVÁ,
MAGDALÉNA REŽŇÁKOVÁ, DAGMAR ŠTEFANCOVÁ, SIMONA JURENOVÁ

TEXT SLEDUJE: PETRA JANDOVÁ HUDEBNÍ DOPROVOD: JIŘÍ JANDA ZVUKY: LUBOMÍR KROBOT TECHNIKA: PETR HNILICA

8.května 2022/17:00 /KD Rohatec

www.dssvatopluk.cz

Vstupné 100,- Kč

Povoleno se souhlasem DILIA z.s.

foto Martin Slezák

Památníčky

Uklízeli jsme Rohatec

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1300 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

